

OHLÉDNUTÍ ZA UDÁLOSTMI V NAŠICH FARNOSTECH V ROCE 2025

MEDIÁN

Medián je jméno nejstaršího zvonu na věži kostela

Milí farníci ...

Rok 2025 už je definitivně za námi, pro někoho je to chvilka, pro někoho už hodně dávno.

Spolu s celosvětovou církví jsme prožívali řádný Jubilejní rok naděje, který papež František oficiálně zahájil otevřením Svaté brány baziliky svatého Petra 24. prosince 2024. Projití Svatou branou během jubilea symbolizovalo vstup do nového života v Kristu, začátek cesty obrácení a naději, že Boží svatost nás může proměnit. Během každého měsíce v roce se v Římě slavilo jedno nebo více jubileí věnovaných různým skupinám (např. Jubileum teenagerů, kněží, mládeže, katechetů, sborů a mnoha dalších skupin).

Toto Jubileum ale na konci roku uzavíral již nový papež Lev XIV, protože v pondělí Velikonočního oktávu 21. dubna nás zastihla zpráva o úmrtí oblíbeného papeže Františka.

Byl to také rok vysvěcení (22. 2.2025) Mons. Prokopa Brože , nově jmenovaného pomocného biskupa naší diecéze.

A ani ve farnosti se toho neudálo málo. Z mnoha drobných a každoročně se opakujících událostí můžeme vypíchnout ty neobvyklé: byla požehnána nově obnovená sakristie v ústeckém kostele, schola CHJ v březnu zpívala při Národní pouti v Římě, farnost navštívil velice známý karmelitán Vojtěch Kodet, který zde měl inspirující postní duchovní obnovu, část farnosti navštívila Itálii a také třeba Řím, kde měla to štěstí a mohla být svědky naprosto jedinečné a unikátní události – zvolení nového papeže, a to rozhodně stojí za to! Byl to ale i rok nečekaného střídání kněží, které s sebou přineslo nejednu výzvu.

Doporučený příspěvek 60 Kč

Farnost Ústí nad Orlicí

Na nový rok 2025 jsme se v pátek 3. ledna po večerní mši svaté na děkanství sešli spolu s **širším farním týmem** – tedy těmi, kdo na faře či pro faru pracují skoro každý den – tentokrát ne k práci, ale k přátelskému posezení.

Hned o prvním víkendu 3. - 5. ledna byla fara opět plná dobrovolníků zapojených do **tříkrálové sbírky**. Tato sbírka byla již pětadvacátá nejen na většině míst v naší vlasti, ale i v našem městě Ústí nad Orlicí a jeho okolí. Do ulic města a okolí vyšlo téměř šedesát skupinek, ve většině složených z dětských dobrovolníků a jejich vedoucích. Kromě těchto koledníků jsou potřeba i další dobrovolníci, tvořící zázemí skupinkám koledujícím v ulicích - těch bylo nejméně dalších dvacet. Přestože na nedělní večerní koncert všechna média kvůli výskytu ledovky zrazovala lidi od účasti, kostel se krásně zaplnil a nakonec dorazil i sólista zpívající tenor v Rybově Vánoční mši. Seděl v cukrárně a spletl si čas začátku o hodinu.

V pondělí 13. ledna se ústecká fara vyprázdnila. Všichni **tři kněží odjeli na rekolekci s otcem Vojtěchem Kodetem**. V pátek 17. ledna odjeli muži v počtu 26 na **víkendovku do Králík**. Ve stejný čas se začaly ženy hlásit na vlastní víkendovku. Jaké ovšem bylo jejich překvapení, když jim v potvrzení přišlo, že se přihlásily opět na víkendovku pro muže. Naštěstí šlo jen o šotka ve formuláři a k žádné invazi farnic na mužskou duchovní obnovu nedošlo. Kromě opravdu hutné duchovní stravy muže víkendem provázelo nádherné sněhové a ojíněné království zalité sluncem, které mohli v sobotu odpoledne obdivovat na víceméně společné vycházce, respektive pouti za pramenem Orlice.

Ve čtvrtek 23. ledna nastala slavnostní chvíle. Sešly se (skoro) všechny **ženy, které obětavě uklízejí kostel i faru**. Slavnostní chvíle to byla proto, že se výjimečně neuklízelo a nepracovalo, ale povídalo. Mimo jiné jsme zjistili, že už i uklízecí tým má vlastní whatsappovou skupinu – inu, pokrok nezastavíme.

V sobotu 25. ledna v podvečer jsme po dokončené obnově **požehnali sakristii kostela Nanebevzetí P. Marie** v Ústí nad Orlicí. Na tuto slavnost byli pozváni všichni, kdo se nějakým způsobem podíleli na její obnově - od zúčastněných firem až po všechny brigádníky a pracanty, kteří zde odpracovali mnoho dobrovolnických hodin. Po slavnostním žehnání a následné mši svaté jsme si mohli sakristii důkladně prohlédnout. Slavnost pak pokračovala pohoštěním na děkanství.

Ve čtvrtek 30. ledna a v sobotu 1. února se po dvou letech mohly naše betlémy vrátit na svá místa. Opravy sakristie jsou skončeny, takže skříně pro ně vybudované již zase mohou plnit svou funkci.

V sobotu 15. února se Malá scéna opět proměnila v kouzelné místo plné barev, radosti a fantastických převleků. Letošní **dětský masopustní karneval** přilákal ještě více malých i velkých návštěvníků, kteří si užili odpoledne plné her, tance a veselí. Samozřejmě nechyběla ani oblíbená diskotéka, která roztančila celý sál. Speciální dík patří skvělé moderátorské dvojici Danče a Ondrovi Šedovým, která se postarala o zábavný program.

V neděli 16. února jsme při mši svaté v Ústí nad Orlicí spolu s dětmi zahájili několikatýdenní **přípravu na první svaté přijímání**. Farnosti se představilo 15 dětí, z toho 9 dochází do ústecké farnosti, 4 do Dolních Libchav a 2 jsou z Řetové a z okolí. V úvodní katechezi jsme si s dětmi připomněli znamení, která provázejí svátost křtu, díky které jsme byli napojeni na kmen církve.

O víkendu 21. – 23. února proběhla na hoře Matky Boží **duchovní obnova pro ženy**. Tématem setkání bylo seznámení se zásadními prvky Svatého roku 2025 - poutníci naděje. O. Jenda v promluvě vyzdvihl pilíře naděje (pouť, sv. smíření, odpustky). Jenda vysvětloval na obrazných příkladech, jak Bůh Otec naše hříchy a jejich následky na duši prostřednictvím odpustků může uzdravit. Když dítě rozbije okno, řekne to rodičům, lituje, ale okno zůstává rozbité. Bůh ho však dokáže opravit na své vlastní náklady. To je veliká milost. Potom nás vyzval k rozjímání v tichu, a kdo chtěl, mohl využít sdílení ve skupinkách nad texty naděje v Boží zaslíbení.

Popeleční středou 5. března jsme vstoupili do **doby postní**. Byli jsme povzbuzeni k účasti na nedělní modlitbě křížové cesty a samozřejmě také pozváni na duchovní obnovu s o. Vojtěchem Kodetem 11. - 12. dubna, tedy těsně před Květnou nedělí.

V postním období probíhala intenzivnější příprava našich čekatelů křtu. V tomto roce jsme měli **čtyři katechumeny**, kteří byli o 1. neděli postní přijati za čekatele křtu. Po tři postní neděle - tedy 3., 4. a 5. postní neděli - jsme mohli být při mši svaté svědky modliteb nad nimi, tzv. skrutinií. Tyto obřady směřují k očistě srdce, k pokání, k hlubšímu poznání Krista Spasitele. Skrutinia jsou zaměřena k osvobození od hříchu a ďábla a posilují v Kristu. Při nich se má objevit to, co je v srdci katechumena slabé, nemocné a nepravé, aby se to mohlo uzdravit. My už pokřtění máme katechumenům pomáhat na této cestě, modlit se za ně a doprovázet je i po křtu svým příkladem a svými modlitbami. Ve čtvrtek 10. dubna se naši katechumeni spolu s otcem Jendou vydali do Hradce Králové, aby se zde setkali s otcem biskupem Janem a dalšími katechumeny z celé diecéze.

Ve středu 12. března se o. Jenda připojil k online schůzce, kterou pro něj začala příprava programu na chystané **Celostátní setkání mládeže v Ostravě 2026 a večer** se na děkanství **sešli řidiči**, kteří nabídli řízení aut z půjčovny na květnové farní pouti po Itálii.

Netradiční setkání zástupců ústecké ekumeny se konalo ve čtvrtek 13. března. Strávili společný čas v restauraci diskuzí, sdílením i s dobrým jídlem.

Ve středu 19. března po večerní mši svaté se na děkanství mohli zájemci seznámit s **prezentací o finanční situaci a hospodaření ústecké farnosti** v uplynulém roce. Zájem nebyl velký, ale o to možná bylo naše setkání důležitější.

Téměř každý měsíc jezdil otec Jenda na pracovní schůzky na hradecké biskupství. V pátek 21. března se ale vrátil na oběd později a nezvykle zaražený. Tento den mu totiž oba otcové generální vikářové **oznámili přání otce biskupa**, aby se v září **odstěhoval na Vesmír.** Informace to byla ještě tajná, její tíhu musel zatím nést sám.

Nemohl však na sobě dát nic znát, protože večer jej čekala pravidelná ministrantská schůzka, mše pro děti a pak naplánovaná a oblíbená **přespávačka dětí z pátku 21. března** na sobotu. Fara se proměnila v nedobytný hrad. Všechny dveře byly zavřené a na všech místech visely plakátky "Wanted" ("hledaný") s podobiznou o. Jendy. Toto vše bylo součástí propracované únikové hry. Po večerní modlitbě v kostele nakonec dopadl i spánek (byť často dost krátký) a v sobotu proběhla velká bojovka ve Wolkerově údolí. Dětí dorazilo nakonec zhruba 35 a k tomu skoro 10 mládežníků, kteří pro ně chystali program. Společné hry, modlitba, jídlo - prostě spolu strávený čas má vždy smysl. Díky moc všem, kdo to pro naše děcka přichystali. Jen název **přespávačka** je krásným oxymóronem, protože jejím výsledkem bylo, že pak všechny děti usnuly v sobotu po návratu domů hned po obědě (někteří možná i místo něj).

Den poté, v sobotu 22. března, se konal v Hradci Králové **první pastorační veletrh**. Dopoledne byl Seminář o evangelizaci, kde měl přednášku P. ThLic. Dr. Daniel Vícha. Odpoledne mezi 13. a 15. hodinou jsme mohli formou plakátků, fotografií, předáním vlastní zkušenosti

představit různé pastorační aktivity ve farnosti. Jelikož jsme na PRF souhlasili, že se zúčastníme, připravili jsme na faře materiály, zajistili improvizovanou nástěnku a v sobotu před polednem jsme vyrazili směr Nové Adalbertinum. Navržené aktivity (Poutní den a Misijní cukrárna; Abraham klub, časopis INUF, programy pro školy, Festival duchovní hudby, práce s dětmi, katecheze apod.) jeli ochotně prezentovat Ludmila M., Vojtěch J., Jana M. a Veronika P. Svou přítomností na místě a pozváním v kavárně nás podpořil i otec Jenda. Mezi mnoha prezentovanými aktivitami jiných farností byly inspirativní např. Modlitby otců, Manželské večery, Modlitby za ulice a mnohé další.

Slavnosti v době postní poskytují příležitost k liturgickým schůzkám nejen ohledně Velikonoc, ale také ke společnému posezení. V úterý 25. března se u tataráku sešli **naši akolyté** a opět to byl krásný slavnostní večer.

Ve čtvrtek 27. března velmi časně odcestovala skupina scholy CHJ a několika dalších poutníků na **Národní pouť do Říma** (28. - 30. března), dlouho očekávanou a připravovanou. CHJ byla oslovena, aby tam v pátek přispěla svým zpěvem při křížové cestě v Bazilice svatého Pavla za hradbami a v sobotu při mši svaté v Bazilice svatého Petra. Pouť byla opravdu požehnaná, vrátili jsme se sice unavení, ale naplnění radostí a obdařeni mnoha milostmi. Zážitků máme mnoho, fotografií ještě víc. Ještě jednou moc děkujeme za vaši podporu finanční i modlitební, bez které bychom byli ztracení. Jsme velmi vděčni otci Jendovi za to, že tam byl opravdu s námi a pro nás. A také děkujeme všem, kdo jste nám poslali pozdravné i děkovné zprávy, moc si toho vážíme. Byli jste tam s námi.

V neděli 6. dubna na konci bohoslužeb čekalo farníky **nemilé překvapení**. Informace, kterou otec Jenda už dva týdny zpracovával, že u nás dojde k výměně kněží, se stala oficiální. Mnozí jsme nevěřili, že je to vůbec možné, ale pevně věříme, že Bůh má pro nás další krásnou cestu, jakkoli to bylo v tu chvíli těžké.

Květnou nedělí jsme vstoupili do Svatého týdne s nádechem vědomí, že jsou to **poslední Velikonoce s otcem Jendou**. Liturgie Květné neděle (13. dubna) začala v parku u kostela u kaple sv. Jana Pavla II. Bohoslužba pokračovala průvodem s ratolestmi a v kostele zpívanými čtyřhlasými Pašijemi podle sv. Lukáše od skladatele Zdeňka Pololáníka.

Na Zelený čtvrtek (17. dubna) začalo **Velikonoční triduum**. Večerní mší svatou si připomínáme Ježíšovu poslední večeři s apoštoly, jeho výzvu k následování ve službě v podobě obřadu umývání nohou a Ježíšův odchod do Getsemanské zahrady. Obřad umývání nohou vyjadřuje gesto služby druhým a také přikázání o bratrské lásce. Vybraní muži a ti, kdo slouží při liturgii, pak byli pozvaní na tradiční připravenou večeři.

Při **velkopátečních obřadech** (18. dubna) uvažujeme o umučení našeho Pána, uctíváme kříž a modlíme se za všechny lidi. Kněz na znamení pokory leží před oltářem (v tzv. prostraci) a v tichu prosí za odpuštění hříchů svých i našich. Na Velký pátek večer se tradičně scházíme k modlitbě křížové cesty po kapličkách na Andrlův chlum. Ani vydatný déšť nás letos nezastavil a ke společné modlitbě se připojilo mnoho farníků i s dětmi, které ochotně nesly kříž a louče.

Ke slavení **Velikonoční vigilie** jsme se sešli v neděli 20. dubna nad ránem ještě za tmy. Vzhledem k pozdnímu termínu Velikonoc byl začátek liturgie posunutý už na 4.30. Slavnost začala v parku u kostela požehnáním ohně a paškálu, který nás dovedl ke vchodu kostela. Tady jsme si od něj rozsvítili svoje malé paškálky, připravené našimi ministranty na Bílou sobotu ráno. Při chvalozpěvu Exsultet osvětlovalo prostor kostela pouze světlo svíček. Během bohoslužby slova se začalo za okny rozednívat a všichni jsme se těšili na moment přechodu do světla při chvalozpěvu Gloria, kdy se kostel zcela rozsvítil a za zvonění všech možných zvonečků přišly také děti z fary. Určitě velmi silným momentem z celé slavnostní liturgie se pak stala **křestní bohoslužba**, při které jsme byli svědky křtu čtyř dospělých a dvou malých dětí. Dospělí přijali také svátost biřmování a eucharistie. Krásné svědectví. Kdo pozorně poslouchal promluvy během Svatého týdne, mohl objevit "červenou nit" připravených kázání. Po více než tříhodinové liturgii jsme se pak všichni těšili na připravenou snídani a setkání na děkanství. Pozdní termín Velikonoc přispěl ke krásnému teplému a slunnému počasí, které nás vytáhlo i ven před faru.

Těsně po neděli zmrtvýchvstání, v pondělí 21. dubna dopoledne, **zemřel papež František**, který byl již nějaký čas hospitalizován v nemocnici, ale na Velikonoce se vrátil do Vatikánu, aby na Vzkříšení ještě pozdravil zaplněné Svatopetrské náměstí a udělil požehnání Urbi et Orbi. Jakmile se objevila zpráva o úmrtí papeže, kostelníci přerušili velikonoční pomlázku a sešli se na zvonici i s otcem Jendou na dlouhé zvonění k modlitbě a uctění památky zesnulého papeže.

V neděli 27. dubna se v Ústí nad Orlicí sešlo téměř 40 mladých lidí z vikariátů Ústí a Litomyšl, aby společně prožili **den věnovaný jubileu teenagerů**, který vyhlásil ještě papež František v rámci Svatého roku 2025. Program začal v půl desáté farní mší svatou v kostele. Hned po občerstvení přišla na řadu venkovní hra (kombinace procházky, plnění úkolů a hledání informací) inspirovaná životem Carla Acutise, mladého Itala, kterého papež František prohlásil za blahoslaveného a který měl být právě v tento den svatořečen. S ohledem na úmrtí a pohřeb papeže Františka byla tato událost odložená. Zajištěný a opravdu nedělní oběd (polévka s játrovými knedlíčky a sekaná s bramborem) zmizel z talířů rychlostí blesku, ale i tak díky velkorysému kuchaři Kubovi něco v hrncích ještě zůstalo. Po krátké pauze následovalo povídání otce Jendy o Carlu Acutisovi a také zpětný pohled na sobotní pohřeb papeže Františka. Odpoledne patřilo hudbě a ztišení – litomyšlská schola připravila večer chval a adoraci. Na závěr nechyběla sladká tečka opět v podobě buchet. Díky všem, kdo se do setkání zapojili.

Ani po skončení Velikonočního oktávu jsme se nenudili a hned v pondělí 28. dubna jsme v naší farnosti přivítali o. **biskupa Dereka z indického Belgaum**. Nejprve pozdravil společenství Abraham klubu a při navazující večerní mši svaté spolu s otcem Jendou udělovali svátost nemocných asi 60 farníkům.

V tomto roce oslavil v dubnu 35. narozeniny otec Jenda a za pár dnů v květnu 56. narozeniny farní vikář Vít Horák. **Společná oslava narozenin** ve středu 30. dubna začala večerní mší svatou v kostele a po ní jsme byli pozváni na výborný raut připravený na faře. Pro děti byl připravený také rozdělaný oheň k opékání buřtů. Radostné setkání při skvělém jídle se protáhlo do pozdních nočních hodin i díky krásnému počasí a následujícímu volnému dni. Děkujeme všem za účast, pomoc v kuchyni i za štědré příspěvky pro oba kněze.

Naši **farní pouť do Itálie** jsme původně naplánovali na volné květnové dny od 1. do 8. května. Správně tušíte, že pokud bychom jeli v tomto termínu, volba nového papeže by nám o den utekla. Proto jistě byly letenky v původní dny tak drahé, abychom museli udělat ústupek, a na pouť tak vyrazili od 2. do 9. května.

Tento námi neplánovaný vrchol pouti jsme prožili na samý závěr našeho putování. Ještě než jsme zažili volbu papeže (v což jsme vzhledem k situaci ve skrytu duše doufali), navštívili jsme **Bari** s katedrálou sv. Mikuláše, u jehož hrobu jsme slavili mši svatou. Odtud jsme se pak druhý den přepravili auty do **San Giovanni Rotondo**, kde jsme kromě možnosti mše svaté a modlitby u hrobu Padre Pia podnikli také výlet do **San Arch**angelo a další den do přímořského městečka **Vieste**. Tady jsme využili krásného počasí i ke koupání v překvapivě teplém moři.

Další den jsme přejížděli do Říma se zastávkou na **Monte Cassino**. V **Římě** jsme chtěli projít Svaté brány a také se pomodlit u hrobu papeže Františka. A pak samozřejmě se projít kolem vybraných památek podle času i počasí. Ve čtvrtek 8. května ráno jsme slavili mši svatou v kryptě v těsné blízkosti hrobu apoštola Petra, pak nás čekala prohlídka baziliky a výstup na kopuli, odkud jsme viděli nejen celý Vatikán, ale také hlavně komín Sixtinské kaple čekající na použité hlasovací lístky. Druhý černý kouř tohoto konkláve jsme o pár minut nestihli, zrovna jsme asi procházeli bazilikou. Nevadí… černý kouř není tak zajímavý. Na část odpoledne jsme se vrátili do Nepomucena a pak opět vyrazili zpět směrem k Vatikánu. Jelikož se kouř očekával buď kolem 17.30, nebo kolem 19.00, nečekali jsme tak brzy přímo na náměstí, ale procházeli si blízké uličky kolem Piazza Navona. Celou dobu otec Jenda kontroloval na Youtube volební komín, ale zhruba v 18.05 mobil zavřel a jal se vykládat o krásách architektonických soutěží a vtípků.

V 18.07 ovšem přišla zpráva: **bílý kouř**. V tu chvíli jako když do Jendy střelí, zapomněl na sebekrásnější architekturu a okamžitě jsme spolu s ním vyrazili ke Svatému Petru. Na nohou už byl celý Řím, z každého kostela ve městě zněly zvony. A opravdu, na Via della Conciliazione jsme se ještě dostali, ale jen asi do půlky. Proto jsme s vypětím všech sil vyklouzli z objetí davů na hlavní ulici a spěchali boční uličkou k levé straně náměstí. Zanedlouho jsme už stáli na Svatopetrském náměstí s výhledem na balkon i na obrazovku, bylo 18.55, 48 minut po úspěšném kouřovém signálu. Atmosféra byla velmi radostná a všichni jsme čekali, až se dveře balkónu konečně otevřou. A už to tu bylo! Kardinál protojáhen přišel a oznámil jméno nového papeže. Za chvíli už ale přišel i **sám papež Lev XIV**. To bylo nadšení a jásotu! Po požehnání nový papež odešel a my si uvědomili, že máme hlad a potřebujeme si odskočit. Vydali jsme se tedy na zpáteční cestu. Ulice byly kompletně plné lidí, auta neměla šanci a jen smutně čekala, že se třeba také časem pohnou. Jaké překvapení, že v tu chvíli místní MHD taky zrovna moc nefungovala. Proto jsme víc než půlku cesty šli pěšky. Cestou jsme se stavili ještě na výborné večeři a po půlnoci konečně dorazili do Nepomucena. Bylo by to všechno moc krásné, kdyby nás nečekalo vstávání a odjezd na letiště už ve 4.15 ráno. Ale i to jsme zvládli. Volbu papeže v Římě, to člověk holt jen tak nezažije, to chce opravdu pořádný plán.

V pátek 23. května jsme se opět připojili k aktivitě **Noc kostelů**. Při této Noci kostelů na téma Naděje odhadujeme přes 150 návštěv. Návštěvníci kostela mohli kromě návštěvy kůru nahlédnout také do dokončené sakristie s restaurovaným barokním sekretářem, na kterém byla připravena malá výstavka liturgických předmětů a oblečení, a také se mohli projít za hlavním oltářem. Děti se mohly vydat na cestu jako poutníci naděje. Byly vybaveny papírovým batůžkem, do kterého získávaly odznaky za plnění různých poutnických úkolů. Na závěr donesly rozsvícenou svíci k symbolu naděje - k papírové kotvě před oltářem. Velkým lákadlem byla tradiční prohlídka věže se zvony a zvoněním. Mnozí velmi rádi zavítali do Útěchové kaple, kde mají možnost tiché modlitby či vzpomínky, někteří přichází opakovaně, jiní poprvé. Před kaplí Jana Pavla II. bylo možné ochutnat a zakoupit si víno ze Zámeckých sklepů Kroměříž. Málokdo si nechá ujít návštěvu oblíbené cukrárny, která ale nenabízela jen sladkosti, jako jsou likérová špička, Pavlova s ovocem, banánový dort, tartaletky, mechové řezy, variace cheesecaků, karamelové burisony, větrník na plech či šlehačkové rohlíčky, ale také pivo, víno, svařák, chlebíčky, quiche a dokonce sýrové smaženky. V počtu připravených kusů však vedla sladká sekce – 241 ku 112 slaným porcím. Návštěvníkům byl po celý večer k dispozici také kůr s archívem CHJ a výhledem z balkónku. Zhruba stovka lidí se zúčastnila komentovaných prohlídek. Zajímali se především o hru nohama, jak varhany fungují, jak to, že se dá hrát i dole, kolik je tam píšťal, jestli se varhany u nás v ZUŠ vyučují (nevyučují), zájemci si nástroj mohli vyzkoušet. Krásné zážitky a vyprávění zažívá i ten, kdo sedí v archivu, protože leckterý ústecký rodák zná nebo má v přímém příbuzenstvu někoho, kdo v minulosti na kůru hrál či zpíval. Prohlížejí se kroniky, fotografie. V neposlední řadě slouží kůr jako odpočinková stanice při cestě na zvonici. Závěr Noci kostelů patřil hudební meditaci, která zazněla z kůru v podání domácích: housle otec Jenda, varhany Cilka P. a Anežka Š., flétna Beatka F. A texty z Buly papeže Františka četl otec Vítek. Tak byla Noc kostelů 2025 zakončena.

Během června probíhaly **volby do nové pastorační rady farnosti** na další období září 2025 - 2029. Děkujeme moc celé pastorační radě za uplynulé období, za veškerou jejich práci a cokoli, co udělali pro naši farnost. Někteří z dlouholetých členů PRF již nepřijali kandidaturu do příštího období s tím, že by rádi uvolnili místo jiným.

V sobotu 31. května dopoledne přistoupilo 11 připravených dětí k **první svátosti smíření** spolu s rodiči, kteří je k tomuto kroku doprovodili. Devět dětí z ústecké a dvě z farnosti Řetová. Každé z dětí si po přijetí svátosti smíření převzalo hořící svíci na znamení toho, že v nich bylo obnoveno světlo křtu a to světlo je tak silné, že září i navenek - to nám připomnělo symbolické bílé roucho, které jim předávali rodiče. Po společném zakončení před oltářem nás čekal ještě důležitý nácvik na nadcházející slavnost.

V neděli 1. června pak devět dětí z naší farnosti **poprvé přijalo Ježíše do svého srdce**. Na setkání s Ježíšem a přijetí tohoto nejvzácnějšího daru se děti připravovaly spolu s rodiči. Po slavnostní mši svaté bylo nejen pro ně připraveno malé pohoštění, na kterém nemohl chybět přípitek s přítomnými rodiči a dalšími příbuznými.

V pondělí 9. června si vyjeli všichni naši kněží obhlédnout nové působiště otce Jendy. Ten den se na Vesmíru v kostele sv. Matouše konala **kněžská pouť**. Při té příležitosti byl o. Jindřich uklidňován na obědě nejvyššími představiteli diecéze, že spolupráce s o. Petrem bude jistě vynikající.

V pátek 20. června bylo na mši svaté pro děti nebývale plno a živo. Sešli jsme se, abychom **poděkovali za uplynulý školní rok** a prosili za nadcházející prázdninový čas. V promluvě otec Jenda děti povzbudil, aby se staly hrdiny pro Ježíše. V závěru mše svaté otec Jenda poděkoval vedoucím sborečku děvčat a ministrantů a předal jim sladký dárek. Po mši svaté jsme se se všemi přítomnými dětmi společně vyfotografovali. Na děkanství pak byl připravený táborák a různá soutěžní stanoviště pro děti. Velký úspěch slavily rozdané Uničipsy.

V neděli 22. června jsme se sešli při mši svaté, abychom oslavili **slavnost Těla a Krve Páně**. Slavnostně vyzdobený kostel doplnily také malé družičky. Otec Jenda dětem v promluvě připomněl, že Bůh naše "málo" spojené s ochotou může proměnit v zázrak. Mše svatá vyvrcholila slavnostním průvodem kolem kostela a svátostným požehnáním.

Letos se **ministrantský tábor** konal ve skautské základně v Čachnově. Bylo to trochu riziko, protože tento objekt nenabízel žádný velký krytý společenský prostor, ale červencové počasí nezklamalo a problémy s deštěm se účastníkům téměř úplně vyhnuly – ani náš provizorní kostelíček pod širým nebem neutrpěl vážná zranění. Všech 25 kluků bylo ubytovaných v chatkách po čtyřech až pěti lidech. Společně jsme podívali do světa všemi známých a oblíbených Asterixe a Obelixe a během celého týdne se snažili vyhnat armádu Římanů z našeho původně galského území. Celý týden byl zakončen velikou hostinou, na níž se nemohlo opékat nic jiného než skoro opravdový divočák (prase domácí). Z celého tábora jsme si kromě spousty zážitků odvezli jednu zlomenou ruku (která je už dávno zahojená) a spoustu klíšťat. Děkujeme všem, kteří nám s přípravou i se samotným průběhem tábora pomohli a v neposlední řadě také kuchařkám.

Na svoje c**haloupky se děvčata** znovu vydala do Orlických hor, a to konkrétně do Slavoňova. Tématem celotáborové hry byl Malý princ a jeho putování po planetách. Nejdříve musely složit pilotní zkoušky, aby se mohly stát letkyněmi. Malý princ se objevoval každý den ve hrách, slovíčku na den, v hodnocení dne nebo třeba ve stínovém divadle. Navštívili je oba kněží: P. Jenda a v té době budoucí P. Petr. Nechyběla ani noční hra, při které pomohla lampářovi s výrobou lucerny. Odvezla si domů mnoho dalších nových společných zážitků, trička, na která Savem nanášela motivy Malého prince, a také růži, o kterou se mají starat a mít ji rády, stejně jako to dovedl Malý princ.

V pondělí 14. července proběhlo **malování kněžské kuchyně**, chlapi měli hotovo za jeden den a následující den hodné ženy vše uklidily. Otce Jindřicha jsme pro jistotu poslali na dovolenou na 14 dní.

Od úterý 22. do soboty 26. července probíhala na faře a vůbec v celém farním obvodu **jedna velká nalejvárna**. Během pěti dnů jsme se pokoušeli ukázat o. Petrovi, co obnáší život v našem farním obvodu. Nestihli jsme toho málo: 3 pastorační rady, několik pracovních obědů a mnoho rozhovorů se zástupci různých skupin ve farnosti.

Sobota 26. července byla ve **znamení Hylvátských slavností**, kdy Osadní výbor společně s městem Ústí nad Orlicí, Státním okresním archivem a ústeckým děkanstvím připravil program, který je i připomenutím Anenské pouti. Návštěvníci si mohli vybírat z pestré nabídky prodejců na tradičním jarmarku a malé děti si mohly užít pouťových atrakcí na hřišti před hasičskou zbrojnicí. V kapli sv. Anny zněla v sobotu odpoledne hudba v podání Rytmické scholy ústecké mládeže. Po jejich vystoupení P. Jenda Pitřinec přiblížil ve své přednášce význam sv. Anny a poutní tradice. V neděli pak byla ve zcela zaplněné kapli sv. Anny slavena poutní mše svatá se zpěvem scholy CHJ.

V pondělí 28. července jsme společně vyrazili na cestu do Říma na **Jubileum mládeže**. Ústecká výprava měla celkem 10 členů. Začalo se celkem dobrodružně rvačkou ve vlaku mezi Přeloučí a Kolínem. Budiž známo, že byl zatčen jistý mladý muž a ne náš o. Jenda, který byl do konfliktu zatažen naprosto nevinně. Naši poutníci odlétali večer z Prahy a první noc strávili v Nepomucenu. Další dny už byli ubytovaní v Českém národním centru (díky tomu, že Maruška Kadová a Honza Hnyk byli moderátory českého programu). Ostatní čeští poutníci museli dojíždět z Výstaviště na Fiera di Roma. Vždy dopoledne byl program v českém národním centru, jehož součástí byla katecheze a mše svatá. Nechyběl krásný hudební doprovod scholy No Problema. Odpoledne si mohli vždy vybrat z různých programů, případně si vymyslet vlastní. A protože otec Jenda žil v Římě, zná to tam a všude je provedl. Putovali ke Svatým branám (S. Maria Maggiore, Lateránská bazilika), navštívili také Baziliku Svatého Kříže v Jeruzalémě. V nejstarší římské zmrzlinárně si osladili den a prošli se kolem Kolosea, na fóra a zpět. Ve středu chtěla část výpravy vyrazit na generální audienci do Vatikánu, ale plány jim zmařilo metro (nejelo). Odpoledne už naštěstí jelo podle řádu a do Vatikánu vyrazili společně. Procesím skrz Svatou bránu došli až k Bazilice svatého Petra. Ve čtvrtek slavili mši v Bazilice svatého Pavla Za Hradbami, do níž vešli další Svatou branou, a poté se jeli zchladit k moři. Páteční odpoledne opět patřilo objevování města a ikonických památek (Španělské schody a Fontána di Trevi,…), večer modlitbě Taize.

V sobotu po mši se rozloučili s naší hostitelskou farností a poděkovali místním dobrovolníkům za pomoc s organizací a poskytnutí prostor pro České národní centrum. Potom už vyrazili na pouť na Tor Vergatu. Jako mravenci proudili davem na toto místo setkání. Papež naslouchal dotazům mladých, silným okamžikem bylo propojení hudby s modlitbou a bezprostřední blízkost papeže, který dokonce projel kolem naší skupinky. Povedlo se jim prožít 3P, o kterých ve své katechezi mluvil biskup Pavel Posád: Přátelství -společenství mladých, Putování – projití svatými branami, Pokora – snášení horka (i když obvykle v tenhle čas bývá ještě tepleji).

Rozhodnutím otce biskupa od **1. srpna řetovskou farnost spravuje o. Jakub Brabenec**, který přišel z farností Rokytnice, Klášterec a Kunvald. Jedná se o změnu, která souvisela se založením týmové fary v České Třebové a kterou bude o. Jakub vytvářet spolu s o. Adamem. Věříme, že spolupráce bude v nějaké, ale asi jiné formě pokračovat. Moc vám přejeme, abyste byli s novým duchovním správcem spokojení.

Ve středu 6. srpna ve 21.20 jsme přijali **e-mail od J. Ex. pana nuncia**, že by rád přijel na naši pouť. Reagoval tím na rok staré pozvání. Neváhali jsme a začali se na něho těšit.

V neděli 17. srpna jsme měli ve farnosti opravdu důvod ke slavení - nejen **poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie**, ale také **životní jubileum otce Jindřich**a. V neposlední řadě jsme mohli uvítat vzácnou **návštěvu J. Exc. Jude T. Okolo, apoštolského nuncia**.

Sešli jsme se v zaplněném a vyzdobeném kostele při slavnostní liturgii, v jejímž závěru zástupci popřáli otci Jindřichovi k narozeninám. Pro něj pak bylo ještě přichystáno hudební překvapení na podiu před farou. Po mši svaté jsme byli otcem Jindřichem pozváni na oběd připravený od Martina Zbroje. Nejen děti si mohly užít donesené palačinky. O tradiční "benefiční kávu a zákusek" byl velký zájem, po besedě už byly stoly prázdné. O program pro děti, inspirovaný výročím Večerníčku (s opravdu nápaditými kostýmy), se postaral místní Orel - jednota Ústí nad Orlicí. **Odpolední program** poutního dne nabídl díky návštěvě Mons. Jude. T. Okolo setkání a besedu s ním v kostele. Při ní nám sdělil nejen něco o sobě, svém povolání ke kněžství, ale také jsme se dozvěděli, co všechno obnáší práce na nunciatuře a kde všude už působil. V rámci Poutního dne se večer uskutečnil také plánovaný **Koncert pro Tebe** s kapelami Kolektivní halucinace z Kladna a Miagra z Ústí. Na obě kapely na faru zavítalo mnoho mladých z města a okolí. Letošní poutní den byl opravdu naplněný a vydařený. Děkujeme všem farníkům, každý jste se na něm podílel podle svých možností.

Ve čtvrtek 21. srpna přijel o. Jenda za **mladými ústeckými rodinami na Hoješín** a nestačil se divit. Ocitl se ve vesmíru dřív, než čekal. Velká etapová hra se totiž odehrávala na různých planetách a děti mezi nimi cestovaly na všemožných plavidlech. Přede mší ale Jenda způsobil faux paux. Jeden místní farník se dožadoval svátosti smíření a moc se mu nechtělo věřit, že ten pán s miminkem v náručí je opravdu pan farář. Ale brzy uvěřil.

V úterý 26. srpna se **na faře zase slavilo**. Tentokrát jsme slavili narozeniny naší varhanice Jany Dytrichové - snídaní a dobrou kávou.

Ve středu 27. srpna se o. Jenda vydal na Vesmír, byť zatím jen na jeden den. Nejel sám, spolu se Štěpánem Jakubcem se **potkali s novým týmem**, jehož součástí bude právě i Štěpán.

Během první poloviny září měla rytmika docela napilno, to když zkoušela nejen na rozlučku s Jendou, ale i na svatební mše Martičky Pirklové a Dominiky Pecháčkové. Napilno měla také improvizovaná akční skupina "kosmonauti", která ladila program na neděli 14. září, dohánělа poslední listy do alba pro Jendu a informace do rozlučkových novin.

V pátek 5. září proběhla v sakristii po mši velmi **důležitá schůzka**. Kostelníci spolu s Jendou domlouvali fungování během následujícího roku. Štěpán asi kostelničení z Vesmíru stíhat nebude a zároveň přibyl nový člen do party: Péťa Kauc. Díky ochotě všech se kostelnické služby pro následující rok podařilo zajistit.

Rozlučkový víkend s Jendou začal již ve čtvrtek 11. září, kdy farní tým naposledy obědval v původním složení a zároveň oslavil 70-tiny otce Jindřicha hovězími steaky připravenými právě otcem Jendou.

Hned v pátek 12. září si Jenda ještě nenechal ujít večerní mši svatou pro děti a v sobotu 13. září doprovázel na pouti téměř stovku farníků na Svatý Hostýn. Zbývající farníci doma pekli sladkosti, chystali výzdobu a tiskli všelijaké letáky. Loučení pak vyvrcholilo v neděli 14. září.

V 37. týdnu roku 2025 se asi n**ejsledovanější aplikací** na území Ústí nad Orlicí stalo počasí a „meteoradary" vzhledem k blížící se rozlučce s otcem Jendou. A nejen to, k nebi se vzneslo jistě **mnoho naléhavých proseb o příhodné počasí**, které byly, Bohu díky, opravdu vyslyšeny.

V sobotu 13. září jsme se s farností vydali na **plánovanou Jubilejní pouť na Hostýn**. Termín jsme vybrali dávno před tím, než jsme se dozvěděli o Jendově přemístění a netušili jsme, že to bude víkend spojený s loučením. V počtu více než sto osob (dva autobusy a dvě auta) jsme vyrazili ráno z Ústí. Cestou nás provázelo deštivé počasí, ale když jsme dorazili na Svatý Hostýn, docela se umoudřilo, takže deštníky klidně mohly zůstat v autobusech. Našli se odvážlivci v čele s otcem Jendou, kteří vystoupili z autobusu o několik km dříve, aby i v mlhavém a deštivém počasí šli alespoň část pouti pěšky. Ostatní jsme se nechali vyvézt až pěkně nahoru a volný čas do mše svaté využili na kávu, na procházku či k modlitbě. Před před polednem jsme v bazilice slavili mši svatou s našimi kněžími a s doprovodem scholy CHJ. Na oběd jsme se z prostorových důvodů vystřídali ve dvou skupinách. Pro zájemce domluvil otec Jenda výstup ke zvonům a na věž, což mnozí rádi využili. Kolem třetí odpoledne jsme se ještě vyfotili na schodišti a prošli jsme křížovou cestu od Dušana Jurkoviče. Po modlitbě křížové cesty jsme se vydali k autobusům, abychom se včas dopravili domů. V neděli nás čeká rozloučení s Jendou a s tím spojený další farní program.

V neděli 14. září na Svátek Povýšení Svatého Kříže jsme ve farnosti absolvovali **loučení s Jendou**. Oficiální část začala již dopolední slavnostní mší svatou, v jejímž závěru jsme mu předali připravovaná fotoalba vytvořená farníky. Oběd v podobě guláše, improvizovaná cukrárna a večerní grilovačka nám dovolila zůstat na děkanství téměř celý den.

Odpolední program pak byl zahájen adorací v kostele s úžasnou hudbou a modlitbami. Pro samotné rozloučení (tedy po skončení adorace v kostele) jsme zvolili humornou formu – **recesistický start raketoplánu a let do vesmíru**. Rozlučku zahájil slavnostní průvod všech v čele s Jendou od kostela k děkanství, kde následoval zpěv dětí. Všechny přítomné jsme

zapojili do velké hry “**Byla nebyla jedna farnost…”.** A nesměly chybět ani nezbytné přípravy na start rakety – fyzická cvičení budoucího kosmonauta. Jenda je zvládl bravurně a ještě z toho udělal fakt pěknou show pro diváky. Zlatým hřebem bylo, když po nástupu do rakety, která už málem startovala, spatřil kosmonaut Jenda v publiku pana starostu, a ten taky dostal slovo. Projevil se jako zkušený dlouholetý divadelník a nezkazil příběh. Naopak poděkoval Jendovi za spolupráci, popřál šťastný let a předal mu dárek do rakety. Taky zaznělo, že Vesmír (tedy ten v Orlických horách) není zas tak daleko. Na závěr programu jsme si mohli ještě připít na přátelství, přečíst a na památku odnést “rozlučkové noviny” s mnoha zajímavými i vtipnými informacemi o působení Jendy ve farnosti. V rozhovorech a setkáních zůstali mnozí dlouho do večera. Děkujeme otci Jendovi za přístup - přestože cítil smutek z loučení, dobře chápal svou další cestu, viděl, že je potřebná a nijak to nezpochybňoval. Ujistil nás, že naši farnost předává do dobrých rukou. O tom, že měl pravdu, se postupně přesvědčujeme.

Stěhování. V úterý a ve středu 17. září potřeba krabic na věci z děkanova pokoje asi způsobila propad cen banánů v Lidlu. Bylo jich využito přes 40 ks. Při té příležitosti byly také slity nebo vypity různé zbytky z flaškostánku. První várku banánovek odvezl Jenda na Vesmír ještě ve středu večer. Ve čtvrtek 18. září ráno naplnil zbytek krabic a nábytek svým skromným majetkem, přidal boty, zimní pneumatiky, housle, kolo a jiné nezbytnosti a vydal se na Vesmír už doopravdy.

Hodinu a půl po vyklizení a připravení pokoje pak před obědem přijel otec Petr Soukal a opět jej zaplnil krabicemi. Naštěstí si přivezl svoje rodiče, kteří mu alespoň trochu pomohli.

V pátek 19. září při večerní mši svaté **Petra Soukala do naší farnosti oficiálně uvedl** pomocný biskup královéhradecký Mons. Prokop Brož. Tento obřad v naší farnosti (obecně tradiční, historicky spojený třeba s účastí světské vrchnosti a hostinou a velmi důležitý v životě kněze i farnosti) naposledy proběhl v roce 2005, kdy zde Vladislava Brokeše uváděl Josef Socha; nešlo ovšem o pontifikální mešní liturgii.

Tentokrát (v roce 2025) se konaly všechny části obřadu podle přání diecézního biskupa Jana Vokála, navíc byl přítomen a jmenovací dekret četl okrskový vikář Adam Grabiec. S ohledem na změnu přístupu k názvům farností a titulům se jednalo skutečně o obřad uvedení nového faráře, nikoli děkana. Přítomný otec Jenda na začátku mše svaté Petrovi symbolicky naši farnost odevzdal.

Součástí této liturgie je i obnova kněžských slibů po homilii. Po skončení přímluv následovaly jednotlivé obřady vyjadřující poslání faráře. Poté mše svatá pokračovala obvyklým způsobem. V úplném závěru jsme otci Petrovi na přivítanou předali květinu a popřáli mu hodně síly a moudrosti od Boha v tak krásné, ale i náročné službě.

V den slavení výročí posvěcení našeho kostela (21. září 2025) jsme také slavili **první nedělní mši svatou s otcem Petrem.** A bylo milé, že s ním tady mohl sloužit i otec Jan, který v tu neděli neměl ještě povinnosti na Vesmíru. Otec Petr ve své promluvě navázal na biskupa Prokopa a mluvil o změně a změnách, které jsou pro náš život také důležité. Po slavnostní bohoslužbě jsme mohli otce Petra osobně pozdravit v Misijní cukrárně nebo jen tak před kostelem. Těšíme se na společnou cestu k Bohu.

V neděli 21. září večer byl otec Petr už tak vyčerpaný, že odjel na týdenní dovolenou. Společnou dovolenou kamarádů kněží měli totiž naplánovanou dávno před tím, než tušili nějakou změnu.

Letošní ročník **Kurzů Alfa** byl zahájen 23. září. Program pro účastníky začínal tradičně každé úterý večeří od sedmi a diskuze nad tématem večera končila v devět. V roce 2025 se osmělilo a přihlásilo 18 účastníků, což vyšlo na krásné dvě skupinky po devíti účastnících a třech animátorech. V nich jsme se pustili do témat, zda jde v životě o víc, kdo byl Ježíš, proč za nás zemřel, jak získat víru a proč a jak se modlit.

Ve čtvrtek 9. října se konalo **setkání pastorační rady v novém složení** spolu s otcem Petrem. Podle prvního setkání bychom mohli usoudit, že jsme členy vybrali správně. Donesené občerstvení posloužilo farnímu týmu ještě druhý den ráno ke snídani.

V neděli 19. října jsme společně v našem kostele v Ústí nad Orlicí **oslavili misijní neděli**. Při mši svaté se některé z dětí převlékly za všemožné obyvatele různých kontinentů. Po společném slavení mše svaté se všichni přesunuli na faru, kde si mohli pochutnat na dobrotách z misijní cukrárny. Poté následovalo tvoření na adventní jarmark.

V pondělí 20. října odletěl otec Petr do Říma, aby zde obhájil svou 400 stránkovou doktorskou práci na Gregoriánské univerzitě. Jak jsme se později oficiálně dozvěděli, obhájil ji s hodnocením "cum laude", což znamená: "lépe už to nejde".

Od soboty 1. listopadu mají pracanti zásluhu na historickém okamžiku úplného **vyklizení horního sálu děkanství,** který do tohoto dne sloužil jako skladiště a odkladiště všeho možného, ale i pastoračně důležitých pomůcek. Přemýšlíme, jak jej po opravě smysluplně využít pro rozvoj farnosti.

Ve čtvrtek 6. listopadu nás **navštívil generální vikář Jenda Paseka.** Naštěstí se jen přijel podívat, jestli jsme na otce Petra hodní a jestli si při silném provozu farnosti stihl už vybalit.

Benefiční Ples pro Tebe, který připravili dobrovolníci z farnosti, se uskutečnil 8. listopadu. Kulturní dům ožil elegantní atmosférou, hudbou a chutěmi domácích dobrot. Večer spojoval tanec, setkávání i solidaritu – výtěžek ve výši 71 113,- putuje na podporu mladé maminky z Orlickoústecka, Šarloty Mikeszové, která bojuje s těžkou nemocí.

V neděli 16. listopadu večer jsme se sešli při **modlitbě růžence za duchovní povolání**. Po každém desátku zaznělo svědectví o povolání ke kněžství některého z kněží našeho vikariátu. Dohromady nás tam bylo asi okolo sedmdesáti osob. Povzbuzující bylo i to, že kromě kněží přijeli z každé farnosti i zástupci farníků.

V pátek 21. listopadu okrášlil **oslavu svátku svaté Cecílie** svou přítomností také P. Vladislav z Kutné Hory. Po mši svaté následovala tradiční valná hromada na děkanství s tradiční dršťkovou polévkou a gulášem.

První nedělí adventní, letos 30. listopadu, jsme vstoupili do adventního času. K jeho prožití může napomoci účast na ranní rorátní mši svaté ve všední den, jednotlivé adventní neděle se svými biblickými texty nebo adventní brožurka se zamyšlením na každý den. Zamyšlení byla věnovaná prožití Jubilejního roku, takže ke spolupráci byli osloveni i někteří účastníci z naší farnosti na Národní pouti.

S adventem i letos začaly **rorátní mše svaté s následnou snídaní**. Zdá se, že ve farnosti máme ranní ptáčata, protože účast v kostele byla i v tomto roce hojná.

Tradiční **adventní obnova** se konala v neděli 14. prosince. Při ní jsme se přesvědčili, že i laici nám mohou předat podněty k duchovnímu prospěchu. Odpolední přednášky totiž vedl na téma „služba v církvi a pro církev" trvalý jáhen z Lanškrouna.

K adventu ale patří i příprava vnější, například stavba kostelních betlémů, návštěva dětí (celkem více než 300) ze škol a školek, a v neposlední řadě vánoční výzdoba kostela. Od čtvrtka 18. do soboty 20. prosince (a ve dnech okolo) se **děkanství i kostel intenzivně chystaly na Vánoce**. Kluci přivezli stromy, na děkanství se uklízelo a zdobilo „kde co". Věšení světélek a ozdob na vánoční strom v kostele tentokrát kompletně zajistili laici. Vánoční výzdoba včetně květin byla dokončena v neděli 21. prosince večer.

V úterý 23. prosince proběhly **poslední roráty před Vánoci**. Jejich návštěvnost byla obecně dost vysoká, ale tentokrát přišlo i na snídani mnoho zájemců. Naštěstí se našli dobrovolníci, kteří připravili dostatek jídla pro všechny, takže nikdo nemusel odejít s prázdným žaludkem.

V předvečer oslavy narození Ježíše Krista, tedy na **Štědrý den odpoledne**, se scházíme ke slavení dětmi během roku nejočekávanější mše svaté. Při promluvě na téma, čí narozeniny slavíme a kdo vlastně dostává dárky, přítomné děti zcela zaplnily prostor mezi lavicemi. V závěru bohoslužby s doprovodem mládežnické a dětské scholy otec Petr požehnal Jezulátka z našich domácích i kostelních betlémů. Se zástupem dětí pak postavičky Ježíška donesl do kostelních betlémů.

Při „dětské půlnoční“ nestihl říci o. Petr dětem při promluvě o tom zabaleném dárku všechno, a tak ho druhý den na **Boží hod** použil znovu, navnadil děti, vyhodil do vzduchu a ten, kdo ho chytil, mohl ho rozbalit. A ejhle: z malého dárku se vyklubala velká věc: **terminál na příspěvky pro kostel**.

Tradiční **živý betlém** se uskutečnil na svátek svatého Štěpána. Prostranství před děkanstvím se na chvíli proměnilo na pastvinu za Betlémem, ve které nocovali pastýři se svými stády a v noci se od anděla dozvěděli zprávu o narození Spasitele. Přítomní pastýři v přestrojení v čele s otcem Petrem a dalšími se tak vydali k improvizované stáji v podloubí fary se Svatou rodinou. Pastýře následovali i další "darovníci", a také malé i velké tanečnice svým tancem radostně děťátko uvítaly. Na závěr nechyběli ani mudrci z dalekých zemí se svými královskými dary. Děkujeme všem, kdo jste přišli v přestrojení a zapojili se tak k dotvoření betlémské scény, především všem tatínkům s dětmi představujícím pastýře a dalším darovníkům, ale také oběma svatým rodinám, rytmice za zpěvy koled, Pavlíně Lipenské s tanečnicemi a všem ženám za horké nápoje a napečené perníčky.

Svátek Svaté rodiny letos připadl na neděli. Při všech bohoslužbách mohli manželé obnovit svůj manželský slib.

Sluší se zde poděkovat **všem betlemářům** i “hlídačům” betlémů v návštěvních hodinách za jejich obětavou službu, kterou nám tyto svátky zkrášlují a zpřístupňují celému městu.

V neděli 28. prosince se uzavřely jubilejní kostely v našich diecézích a s nimi Svatý rok 2025. Snad nám tento **mimořádný čas milostí** nikomu jen tak neunikl.

Dá-li Bůh, dožijeme se mimořádného Jubilea v roce 2033. Bude to mimořádné Jubileum Vykoupení, při kterém si připomeneme 2000 let od smrti a vzkříšení Krista.

Statistika za rok 2025

Svátost křtu přijalo 22 osob.

Z toho bylo 18 dětí (9 chlapců a 9 děvčat) a 4 dospělí, kteří přijali také **svátost biřmování**.

Eucharistii přijalo poprvé 11 dětí.

Svátost manželství uzavřely 3 páry.

Církevních rozloučení bylo 20.

Připomínáme, že mezi nimi byli např. Marie Javůrková (r. Jakubcová), Stanislav Jakubec,, Václav Chaloupka, MUDr. Jiří Ehl, Anna Špindlerová, (r. Jansová), František Čada, Karel Süsser, Vlastislava Plšková (r. Hulánová), Marie Zábojníková (r. Jiroutová)

Stavební práce ve farnosti 2025

I když došlo k výměně kněží, budovy a památky zůstávají na místě. Během podzimu tak probíhaly na děkanství některé opravy.

Možná jste si všimli, že v průčelí kostela na balkoně byla místo dveří dřevěná deska. Tyto balkonové dveře prošly obnovou a korespondují s vchodovými dveřmi kostela.

Další dveře, které prošly opravou, jsou hlavní vstupní dveře děkanství. Dveře, které byly už značně rozeschlé a poškozené, se dočkaly celkové repase. Obnovu těchto dveří provedla firma pana Motla.

Během září byla také obnovena ohradní zeď ve spodním rohu děkanství, která se rozpadala na sousední zahradu. Zeď opravila firma ABV.

Na tyto opravy jsme získali dotace na obnovu kulturních památek pro rok 2025. Celkové náklady, výši dotací a podíl farnosti najdete níže.

Obnova ohradní zdi – oprava a doplnění zdiva a další související práce

Celkové náklady na realizaci projektu činily:	304.910,- Kč
Podíl vlastníka objektu činil:	122.419- Kč
Dotace MK ČR činila:	152.000,- Kč
Dotace Města Ústí nad Orlicí činila:	30.491,- Kč

Restaurování balkonových dveří nad vstupem do kostela Nanebevzetí

P. Marie v Ústí nad Orlicí

Celkové náklady na realizaci projektu činily:	106.000,- Kč
Podíl vlastníka objektu činil:	9.000,- Kč
Dotace MK ČR činila:	97.000,- Kč
Dotace Města Ústí nad Orlicí činila:	0,- Kč

Obnova truhlářských prvků – obnova a repase vchodových dveří a další související práce

Celkové náklady na realizaci projektu činily:	98.790,- Kč
Podíl vlastníka objektu činil:	39.911,- Kč
Dotace MK ČR činila:	49.000,- Kč
Dotace Města Ústí nad Orlicí činila:	9.879,- Kč

Brigády pracantů

I v tomto roce se několikrát sešla skupina chlapů na brigádu. Začínají hned po skončení vánočního období úklidem betlémů a stromů z kostela.

V sobotu 17. května došlo na další úklidové práce věže kostela, vymetení nánosů holubinců mezi sloupy kostela, úklid farního dvora a zahrady před Nocí kostelů.

Další brigáda se konala v sobotu 21. června, při které se podařilo připravit prostor k vydláždění místa pro zahradní náčiní za farou. V dalších dnech se pak na této práci pokračovalo a v sobotu 28. června se pak podařilo položit zámkovou dlažbu. Brigádníci tak mají ulehčenou práci při obsekávání.

Na sobotu 1. listopadu svolal otec Petr svoji první brigádu pracantů. Díky tomu, že je opravená střecha fary a vyměněná okna, je možné přemýšlet nad lepšími možnostmi využívání „třinácté komnaty“ děkanství, která doposud sloužila jen jako skladiště všeho možného, potřebného i nepotřebného. Úkolem všech zúčastněných bylo vyklizení horního sálu děkanství. Mnoho nashromážděných věcí mohlo s klidem skončit ve sběrném dvoře, ale jiné bylo potřeba přebrat, roztřídit a uložit do rozdělených míst na půdu podle skupin nebo akcí, které tyto věci využívají. Za to dopoledne se všichni proběhli po schodech nahoru a dolů, na půdu nebo na dvůr nepočítaněkrát.

Misijní klubko v roce 2025

Misijní klubko – rok plný tvoření, radosti a pomoci

Rok 2025 byl v naší farnosti opět naplněn pestrou činností Misijního klubka, radostí ze setkávání i společnou snahou pomáhat potřebným. Rádi bychom se ohlédli za tím, co všechno jsme během roku zažili.

První setkání proběhlo 26. ledna po mši svaté na faře. I přes velkou nemocnost se nás sešlo mnoho. Přestože venku chyběl sníh, vyrobili jsme si pohyblivé snowboardisty a ti nejmenší pro ně kolem stolu vytvořili zábavnou dráhu. Společné dopoledne jsme zakončili veselou hrou na slepou bábu.

V únoru jsme se po společné modlitbě rozdělili do dvou skupin. Mladší děti vyráběly závodní auta a na závěr mezi sebou soutěžily pomocí brček a síly dechu. Starší si vyzkoušely spolupráci při stavbě věže z kelímků, které bylo možné posouvat pouze pomocí gumičky s provázky. Nechyběla ani hra na procvičení paměti.

Březnové setkání už bylo laděno velikonočně – tvořili jsme řetězy z papírových vajíček, magnetky a vybarvovali dřevěné ozdoby.

S koncem školního roku jsme poděkovali všem dětem za jejich radost, tvořivost a ochotu pomáhat druhým. Během roku jsme se nejen setkávali a hráli si, ale také se modlili za děti v misijních zemích a učili se vnímat potřeby lidí po celém světě.

Nový školní rok jsme zahájili 21. září společným setkáním, při němž nás přišel pozdravit nový otec Petr Soukal. Díky krásnému počasí probíhal program venku – starší děti si zahrály šátkovanou, mladší hledaly dílky skládanky se symboly misií.

V říjnu jsme slavili misijní neděli v kostele v Ústí nad Orlicí. Některé děti představovaly jednotlivé kontinenty a po mši svaté následovalo občerstvení i příprava výrobků na adventní jarmark.

V listopadu jsme pokračovali tvořením – vyráběli jsme šumivé bomby do koupele a porcelánové ozdoby. Tyto i další výrobky jsme nabídli na tradičním jarmarku neziskových organizací při rozsvěcení vánočního stromu. O náš stánek byl velký zájem a podařilo se nám vybrat krásných 7 500 Kč, které poputují na podporu misií.

Poslední setkání roku proběhlo 14. prosince v prostorách místní hudební školy souběžně s duchovní obnovou pro dospělé. Sešlo se nás opravdu mnoho a společně jsme prožili radostné odpoledne plné her, smíchu a přátelského sdílení.

Za celý rok jsme vděční za každé dítě, které se do Misijního klubka zapojilo, za podporu rodičů i všech farníků. Těšíme se, že budeme i nadále společně růst v radosti, přátelství a ochotě pomáhat tam, kde je to potřeba.

Cecilská hudební jednota v roce 2025

Jubilejní rok 2025 byl v mnoha ohledech pro Cecilskou hudební jednotu (CHJ) výjimečný. Mnohé jste již bylo na stránkách farních novin INUF již řečeno, vyšel i samostatný Medián o pouti CHJ do Říma. Samozřejmě poutí do Říma rok pro neskončil. Odehrálo se i mnoho dalšího.

Lednový Tříkrálový koncert patřil již tradičně Rybovce. Spojené sbory a Decapoda koncertem společně podpořily dobročinnou Tříkrálovou sbírku.

Od ledna se CHJ začala důkladně připravovat na nadcházející pouť v Římě. Kromě zpívání bylo potřeba i mnoho organizační práce, za kterou děkujeme Veronice Poslušné. Teprve nyní se krystalizovala podoba zpěvů v Římě. Rozhodujícím momentem pro náš sbor bylo, když se k nám připojil bývalý dlouholetý tenor Pavel Špindler a Maruška Papáčková. Také jsme si vypůjčili na výpomoc varhaníka Viktora Darebného z Kutné Hory.

25. ledna 2025 jsme doprovodili slavnostní bohoslužbu při žehnání opravené sakristie.

Okolo Hromnic se naše regenschori vydala na průzkumnou výpravu do Říma, aby zjistila vše potřebné pro pobyt CHJ v Římě. Na podrobné instrukce ohledně zpěvu jsme si ale ještě museli nějaký ten pátek počkat.

V únoru proběhly další dvě velké zkoušky. Nutno přiznat, že dost času kromě zpěvu zabralo měření kufrů a batohů, instruktážní předváděčky Veroniky, kterak si do Říma zabalit co nejúsporněji a nejpraktičtěji, a nechyběly ani oblíbené přestávky na výborné svačiny.

Mezitím ale liturgický rok běží a nečeká**.** Hned zkraje března byla Popeleční středa a pak byla vyhlášena Postní pašijová výzva pro muže, aby se zapojili se do zpěvu čtyřhlasých Pašijí Zdeňka Pololáníka na Květnou neděli a Velký pátek. Pokračovaly velké soustřeďovací zkoušky po sobotách. Po poslední zkoušce jsme ještě stihli zaskočit zazpívat panu Miroslavu Faltovi k narozeninám.

23. března těsně před odjezdem do Říma CHJ zazpívala jakoby „nanečisto“ Křížovou cestu v Ústí, včetně textů, tak jak o týden později zazněla v Římě. Dva dny před odletem však přišla jako blesk z čistého nebe zpráva, že P. Jenda Pitřinec odchází z naší farnosti a bude převelen na Vesmír. Nebyla to ještě úplně veřejná informace, nicméně ji otec Jenda s sebou do Říma už v kufru vezl jako kříž.

A pak už to asi všechno znáte: regenschori zaspala, měli fůru všelijakých zdravotních potíží a taky adrenalinových zážitků se Zdeňkem… Vše podstatné bylo popsáno v Mediánu (květen 2025) a určitě jste to už slyšeli mnohokrát. Pro účely této stručné kroniky to ale musíme alespoň krátce shrnout.

Ve čtvrtek 27. března dorazila CHJ letadlem do Říma, po ubytování následovala cesta do Trastevere ke hrobu svaté Cecílie.

První vystoupení proběhlo **28. března 2025 při bohoslužbě Křížové cesty v Bazilice sv. Pavla za hradbami, kterou vedl Mons. Stanislav Přibyl.** CHJ zpívala čtyřhlasně křížovou cestu Ilji Hurníka První zastavení na slova Václava Renče, nakonec i s doprovodem varhan, aby se mohli lidi přidat. Ukázalo se to jako správný tah. Na samotnou křížovou cestu sbor neplánovaně nastupoval v liturgickém průvodu. Bylo to velmi působivé i v TV Noe, která křížovou cestu živě přenášela. Dále zazněla skladba Kristus bičován od F. Picky; Eli, Eli! od Gyorga Deáka-Bárdose a Stabat Mater Zoltána Kodályho.

V sobotu **29.března 2025 při mši svaté v 15:00** čekalo CHJ náročné zpívání **v Bazilice sv. Petra pro 2500 českých poutníků. Mši svaté předsedal kardinál Dominik Duka** a byla sloužena na hrobě sv. Petra (tedy „pod baldachýnem“). Bylo velice náročné se nějakým způsobem do baziliky dostat. Dnes bychom řekli, že v sobotu sbor držel pohromadě jen a jen Boží milostí z důvodu všelijaké (a ne triviální) indispozice členů scholy. V bazilice nebyla skoro žádná možnost přípravy, vše bylo složité na soustředění a výdrž. Přesto vše dopadlo nad očekávání dobře. Věříme, že i poutníci, kteří měli příležitost ke zpěvu, tuto mši velice dobře prožili. Po této slavnostní bohoslužbě CHJ zbývalo už jen se vyfotit, děkovat Bohu za ochranu a hřát se na výsluní pod papežským baldachýnem. Konečně si užít ten slastný pocit, že všechno odevzdali. Neděli a pondělí už prožili jako poutníci s ostatními.

Brzy po návratu čekala otce Jendu nemilá povinnost, a to sdělit farnosti, že odchází. Bylo to velmi emotivní a smutné oznámení.

Velikonoce. Pašije zpívali: František H. evangelistu, otec Jenda roli Krista a Standa Pecháček synagogu (všechny ostatní), byli přizváni i další muži, kteří běžně v CHJ nezpívají. Obřady velikonoční vigilie začínaly v roce 2025 dokonce už ve 4:30.

26. dubna se konalo na faře „Pořímské setkání“. Jenda uvařil carbonaru a bylo i tiramisu od Veroniky. Účastníci pouti vzájemně sdíleli své zážitky duchovní i neduchovní, dojmy z Říma a především chtěli poděkovat otci Jendovi za doprovázení v Římě a tak trochu se s ním i soukromě jako sbor rozloučit. Hned poté s farností oslavila CHJ Jendovy 35. narozeniny. Děkujeme Marušce Heylové za krásný doprovod této mše svaté.

Z hudební produkce CHJ ještě jmenujme nezpívací akci **Noc kostelů** – provázení po kůru a v archívu CHJ. Průvodci byli Majda a Martin Hordějčukovi, Karel a Jana Trávníčkovi a Cilka s Anežkou Špačkovou, které hrály na varhany. Na kůru se vystřídalo mnoho zájemců. Noční vystoupení s meditací bylo zcela unikátní a kdo přišel, nelitoval. Housle vzal do ruky otec Jenda Pitřinec a rozhodně nehrál jen Halí, belí. Doprovodila ho regenschori Cilka. Ke spolupráci byly dále pozvány i nová mladá varhanice Anežka Špačková, která hrává při bohoslužbách v Dolních Libchavách a Beáta Fišerová s flétnou. Večerní meditaci připravil P. Vítek Horák.

Program večerní meditace Noci kostelů 2025:
J. S. Bach: Preludium a fuga a-moll BWV 559 (Anežka, varhany)
Francois Devienne: Andante, Johann Pachelbel: Fuga II (o. Jenda – housle, Beátka – příčná flétna)
Ennio Morricone: Gabriel´s Oboe (Beátka- flétna, Cilka - varhany)
Antonio Vivaldi: Larghetto; Allegro (o. Jenda – housle, Cilka – varhany)

Antonio Vivaldi: Largo (o. Jenda – housle, Beátka – flétna, Cilka – varhany); J. S. Bach: Preludium g-moll BWV 558 (Anežka - varhany)

15. června **CHJ zpívala na pouti k sv. Vítu v Českých Libchavách**. Na Slavnost Božského Srdce Páně s námi poprvé hrála Anežka Špačková na varhany a doprovodila celou mši! Musela se toho naučit dost hodně, ale zvládla to s bravurou, děkujeme. Na konci června se konala Knapovecká pouť, kde CHJ zazpívala také.

Cecilská hudební jednota v rámci Dnů lidí dobré vůle na Velehradě obdržela **Děkovné uznání České biskupské konference za mimořádné působení v oblasti duchovní hudby**. Regenschori Cilka jela vyznamenání převzít, bylo uděleno na konci hlavní děkovné bohoslužby.

Prázdninové zpívání pokračovalo na pouti k sv. Anně v Hylvátech. Příjemným překvapením byla návštěva nuncia Juda Thadeuse Okola na ústecké pouti. Nebylo to ale nic, co by farnost rozhodilo, připravené bylo vše. Odpoledne byla s nunciem v kostele beseda. Krásný zážitek.

Po pouti už nezbývalo, než vše chystat k odchodu otce Jendy. Zpívat se bude dohromady s mládeží, slavnost se připravuje na 14. září. Ještě jsme s otcem Jendou stihli zájezd na Hostýn a pak hned druhý den rozlučku. Rozlučka byla velkolepá, dojemná, veselá a smutná. Pro odpolední adoraci schola CHJ nacvičila skladbu, kterou již zpívala mnohokrát, tentokrát však s originálním klavírním doprovodem.

V pátek 19. září naše farnost přivítala otce biskupa Prokopa, aby se uskutečnil obřad předávání farnosti otci Petru Soukalovi, který měl u nás ve farnosti první mši v neděli 21. září na posvícení. Září se neslo také ve znamení příprav na festival.

Festival vstoupil letos již do 30. ročníku! Vystoupily tyto sbory: CHJ, Chrámový sbor Březolupy, Gloria Deo z Bytče, Musica Liturgica z Hradce Králové a varhaníci Anežka Špačková, Daniela Blašková, Peter Simeon Klunda, Marek Bačovský a Jan Fajfr. Zpívanou bohoslužbu ke cti svaté Cecílie sloužil otec biskup Josef Kajnek, který poslouchal celé odpoledne v publiku. Varhany opět nezklamaly a trochu varhaníky „zlobily“. Neustále hrálo, co nemělo. Kdo si pak nenechal ujít večerní koncert, nelitoval. Vokální soubor OctOpus Vocalis z Brna měl velmi vysokou úroveň.

V říjnu schola CHJ zazpívala na posvícení v Knapovci.

Dušičkové dny připadly na sobotu a neděli, Pobožnost na hřbitově se konala již 1. listopadu po večerní mši, což asi zmátlo městského fotografa Lukáše Prokeše, protože na hřbitov naběhl až 2. listopadu večer, když se tam žádná pobožnost nekonala a lilo jako z konve. Nicméně hroby byly stále na stejných místech jako předchozí den, a kdyby použil fotky z loňska, asi by to nikdo nepoznal.

Příjemným překvapením pro CHJ byl příchod Jendy Bartoše a Šimona Trávníčka do skupiny tenorů a návrat staronové členky Pavlíny Skubiové (Poslušné) a Vladěky Janečkové, která už zpívá delší dobu.

V pátek 21. listopadu v předvečer svaté Cecílie slavili zpěváci a hudebníci naší farnosti svůj svátek. Slavnost začala mší svatou, kterou slavil otec Petr a s ním také otec Vladislav, který přijel z Kutné Hory. Po mši svaté následovala tradiční valná hromada na děkanství s obvyklou dršťkovou polévkou a gulášem. Letos se sešlo více oslavenců s kulatým výročím, nechyběly tedy ani gratulace, ani rozdávání medailí (např. za účast ve všech 30 ročnících Festivalu duchovní hudby svaté Cecílie) a výborné dorty od paní regenschori Cilky, která také slavila svůj svátek. Po vyslechnutí výroční zprávy za uplynulý rok, přijímání nových členů (Karel a Jana Trávníčkovi) a kandidátů byl program zpestřen o soutěž ze znalosti liturgiky, žalmů, farnosti a života CHJ.

O tomto víkendu (22. - 23. listopadu) se konalo v Římě Jubileum sborů. CHJ tam měla dokonce své zástupce (Veronika Poslušná), kteří nás informovali o krásné a inspirativní promluvě papeže Lva XIV. k chrámovým sborům.

Po slavnosti Krista Krále se už vše chystá na advent a Vánoce – opět s rorátními bohoslužbami. Vánoční svátky obohatil žesťový soubor – zahráli předehru k Adeste fideles a kromě tradičního troubení po půlnoční troubili již před ní z balkónu kůru. Za tuto iniciativu schola děkuje Petrovi Pirklovi mladšímu.

Cecilská hudební jednota děkuje vám všem za veškerou přízeň a podporu v minulém roce.

STATISTIKA

CHJ v *cecilském roce 2024/2025* (tj. 22. listopad 2024 – 21. listopad 2025) absolvovala celkem 105 **zkoušek** (43 „velkých“ + 62 „před vystoupením“). Dále bych připočetla ještě 7 velkých soustřeďovacích zkoušek před Římem, celodenní pobyt na faře v době festivalu a 4 zkoušky mužů na Pašije. V ústeckém kostele vystoupili celkem **78x,** z toho 42x o svátečních příležitostech a 30x v neděli (žalm + ordinarium + aleluja), 6x při rorátech.

Mimo ústecký kostel zpívali 13**x:** v Římě: 1x sv. Pavel za hradbami. 1x svatý Petr, u hrobu svaté Cecílie, katakomby sv. Calixta, u Panny Marie v Trastevere. Dále 2x Knapovec, pouť Hylváty, u pana Falty, v Českých Libchavách na pouti, na sv. Hostýně, 28. 9 u sochy sv. Václava, na ústeckém hřbitově.

K 22. listopadu 2025 má schola Cecilské hudební jednoty celkem 23 aktivních členů + 4 kandidáty.

Abraham klub v roce 2025

Leden. Prvním pozvaným hostem tohoto roku byl **pan Martin Suchomel**, trvalý jáhen a dnes už i vojenský kaplan AČR, Agentury vojenského zdravotnictví.

Únor. Hostem setkání byl náš **pan děkan Jan Pitřinec.** Téma setkání bylo lákavé a bylo to vidět i na návštěvnosti. Udělalo radost nejen nám, ale i otci Jendovi, že o zážitky z návštěvy Indie byl takový zájem. Následné vyprávění bylo nejen zajímavé, poučné, ale i svižné a zábavné. Přestože trvalo skoro dvě hodiny, nepřipadalo nám nijak dlouhé. Jen pak už nezbýval ani prostor na dotazy, a že by se jich našlo!

Březen. Hostem našeho březnového setkání byl ústecký patriot **pan Ing. Ludvík Mátl.** Téma programu přilákalo docela slušný počet zájemců, kteří si přišli zavzpomínat na staré Ústí. A nebylo to jen vzpomínání nad historií našeho města, pan Mátl má totiž zajímavou sbírku pohledů ze starého Ústí, z míst, která my už nepamatujeme.

Duben. V pondělí 28. dubna 2025 odpoledne v 16.30 se začal plnit sál nejprve pravidelnými návštěvníky Abraham klubu a vypadalo to, že tam budou asi jen oni. Ale pak přišli i další hosté, takže nakonec bylo plno. A i když tato beseda nebyla primárně akcí Abraham klubu, přeci jen jsme se na tom trochu „přiživili“. Protože jsme se chtěli trochu zviditelnit až v Indii, tak jsme hlavnímu hostu, **biskupovi z Bangalore otci Dereku Fernandesovi**, a dalším hostům z Diecézní katolické charity Hradec Králové představili náš léty zaběhnutý úvodní ceremoniál gratulací k narozeninám. Jen zpívání písně „Dej nám Pán Bůh zdraví“ se tentokrát obešlo bez přípitku.

Květen. Letos jsme měli už dlouhou dobu domluvené, že přednášet nám přijdou členové Cecilské hudební jednoty. Nakonec to dopadlo tak, že až po dvaceti letech fungování Abraham klubu konečně přišla řada na to, aby pro nás naše paní pastorační asistentka, katechetka a technická podporovatelka, ale také členka CHJ **Veronika Poslušná** připravila vyprávění z cest do Itálie v Jubilejním roce 2025. Začalo to přípravnou návštěvou v únoru, pak účastí na České národní pouti v Jubilejním roce milosrdenství 2025 a pak ještě v květnu na farní pouti Bari – Řím. Děkujeme za zajímavé postřehy nejen z návštěv Itálie, ale i za poznatky ze zákulisí.

Červen. Ve čtvrtek 12. června se členové a příznivci Abraham klubu vydali na, snad počítáme dobře, **dvaadvacátý výlet**. Tentokrát to ale byl poslední výlet s **otcem Jendou Pitřincem**. Vydali jsme se do Čáslavi, kde nás otec Dmytro ochotně přijal ve své farnosti a „pohostil“ nás zajímavým a poutavým výkladem nejen o vzniku města, ale samozřejmě také o stavbě kostela a fary. Odtud jsme vyjeli na oběd, zamluvený v restauraci Kozlovna, Barborský dvůr. Moc jsme si pochutnali, zapili pivem nebo limonádou a posilnili se kávou. Potom už ale mezi nás přispěchal otec Vladislav Brokeš, který nás provázel zbytkem odpoledne.

Po krátké prohlídce kostela svatého Jana Nepomuckého jsme se vydali na stanoviště autobusu a popojeli asi o šest km dál do posledního cíle našeho výletu, do obce Grunta u Kutné Hory. Tamní poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie je trojlodní secesní stavba se zajímavou vnitřní výmalbou. Zvenčí je obklopen malým hřbitůvkem, vnitřek je po opravě obnoven.

Otec Vladislav nám o tom pověděl mnoho zajímavého. Také tento kostel jsme si mohli podrobně prohlédnout od vchodu až po sakristii. Celý výlet jsme zakončili slavením mše svaté a společnou fotografií.

Červenec – srpen. I senioři drží prázdniny.

Září. Zářijové setkání Abraham klubu mělo jako hlavní bod programu **rozloučení s otcem Jendou**. Hned po úvodních gratulacích narozeninovým oslavencům a zazpívání tradiční písně „Živijó“ následovalo poděkování otci Jendovi a předání darů. Toho se za naše společenství ujal pan Václav Klička. Po tomto úvodním rozlučkovém ceremoniálu se už konečně dostal ke slovu otec Jenda, který nám vyprávěl o Jubilejní pouti mládeže v Římě 2025, při které prošli všemi svatými branami a navštívili všechna známá místa ve Svatém městě. Velkým zážitkem pro ně byla výborná zmrzlina v nejstarší římské zmrzlinárně. A aby otec Jenda na svoji první farnost úplně nezapomněl, tak společně s ním odchází na rok na Vesmír také Štěpán Jakubec, mladý kostelník a ministrant, kterého jsme při této příležitosti loučení také pozvali. Oběma jim přejeme a vyprošujeme Boží pomoc a ochranu.

Říjen. Hosty říjnového setkání byly dvě **řádové sestry ze Společnosti Dcer křesťanské lásky svatého Vincence de Paul** z obce Mendryky u Litomyšle, které jsme si na setkání přivezli prostřednictvím taxislužby Pavel Jakubec. Cestou nám sestry Eleonora a Blandina stačily ve stručnosti povědět o životě v Charitním domově Mendryka, který provozuje Farní charita Litomyšl a slouží převážně k ubytování pro osoby se sníženou soběstačností nad 65 let, zejména pro řádové sestry a kněze.

Listopad. Na programu bylo tentokrát téma z historie stavby Rakouské severozápadní dráhy Ústí nad Orlicí – Kyšperk v roce 1874. Celé setkání se velice povedlo, a to zejména díky našim hostům, pánům **Ing. Ludvíku Mátlovi a Ing. Jiřímu Vorlovi.** Oba pánové jsou opravdu zapálení „nádražáci“ a svým nadšením dovedou zaujmout i posluchače a diváky. A aby také ne, vždyť kde se jinak můžete dozvědět takové různé podrobnosti, jako např. že tato odbočka vedla vlastně z Vídně přes Pardubice, Starou Paku, Liberec a Děčín až do Berlína. Oba pánové se vzájemně doplňovali zajímavým výkladem o historii nejen trati samotné, ale i o jejím okolí (např. strážní domky – *vechtrovny),* prohlíželi jsme fotografie lokomotiv i celých historických vlaků nebo video natočené pod jedoucím vlakem.

Prosinec. Milým hostem tohoto dne byl náš ještě skoro nový pan farář otec **Petr Soukal.** Návštěvnost byla hojná, však bylo také proč, kdo by se nechtěl dozvědět něco ze života nového pana faráře. Dozvěděli jsme se, kdy a kde se narodil, že je nejstarší ze čtyř sourozenců, že kromě běžných dětských her a stavění lega jej také bavilo hrát si na faráře.

Měli jsme také možnost prostřednictvím fotografií poznat blíže vzpomínky z dětství, dospívání a pak i dospělosti. Z odpovědí na dotazy jsme se dozvěděli, jaké zaměstnání mají rodiče otce Petra i jména sourozenců. Náš pan farář se nevyhýbá ani psaní do novin a dalších katolických tiskovin. Není mu cizí ani přednášková činnost a natáčení videí z dovolených a cest nejen po Itálii.

Všem naším milým hostům děkujeme za pěkně prožitá odpolední společná setkání a těšíme se na další potkávání se ve společenství Abraham klubu.

Komentář k hospodaření farnosti Ústí nad Orlicí v roce 2025

Díky velké štědrosti vás farníků a spolupráci s městem a krajem i v roce 2025 bylo hospodaření naší farnosti vyrovnané.

Co se týče příjmové části, vlastní příjmy farnosti tvoří nájmy, a hlavně sbírky a dary vás farníků. Roční výnos kostelních sbírek pro farnost (tedy těch neodeslaných na jiné účely) činí **518 431 Kč**. Děkujeme také za velkodušnou podporu přímými dary od **99** dárců fyzických a právnických osob, kteří významnými či drobnými částkami podpořili farnost částkou **1 474 315 Kč**. Moc si vaší štědrosti vážíme. Navíc jsou tyto dary, zvláště jako pravidelné platby odesílané přímo na účet farnosti, pro nás mnohem výhodnější, odpadá nutnost počítání peněz, ukládání do banky a další administrace. Děkujeme za to.

Největší výdaj v roce **2025** činila **oprava ohradní zdi** v hodnotě **304 910 Kč**. Dotace od Města Ústí nad Orlicí činila 30 461Kč, z Ministerstva kultury (MK) 152 tis. Kč. Dále repase **vchodových dveří na děkanství** za **98 790 Kč** (MK přispělo 49 tis. Kč, Město 9 879 Kč), **restaurování balkonových dveří na kůru kostela** za cenu **106 tis. Kč** (MK přispělo částkou 97 tis. Kč). Další drobné opravy či přípravy dalších prací nás vyšly na **32 190 Kč**. Dohromady jsme letos investovali do oprav **719 323 Kč**. Výraznějším výdajem bylo také pořízení velkokapacitní myčky nádobí, průmyslového vysavače do kostela a repasované tiskárny Konica Minolta v celkové hodnotě **98 566 Kč**.

K pravidelným výdajům patří odeslané účelové sbírky, příspěvky do fondu solidarity, dary a další.

V roce 2025 jsme odeslali **480 632 Kč** (veškeré účelové sbírky – viz následující strana), kterými se spolupodílíme na úhradě potřeb církve. V této částce jsou započítány také sbírky organizované misijními aktivitami farnosti (Misijní cukrárna, Ples pro Tebe a stánek PMD). Patří sem i příspěvek na účetnictví a dále platby do fondu solidarity biskupství, kam odvádíme desátek ze všech příjmů a další desátek z komerčních příjmů (pachtovné).

Alespoň krátce k výdajům za energie. Za elektřinu jsme utratili **184 642 Kč**. Výdaje za plyn dosáhly **160 650 Kč**, a za vodné – stočné jsme zaplatili **46 666 Kč**.

Co se mezd týče, tak opět významnou část (**419 404 Kč**) nám pokrývá příspěvek Úřadu práce (+ jednoho konkrétního sponzora, který podporuje tento účel). Na tento příspěvek máme nárok kvůli částečné invaliditě našeho zaměstnance Francesca. Další část tvoří dohody pro varhanici a regenschori Cilku, dále pro Áňu, která nám i nadále pomáhá v kuchyni a s dalšími pracemi, a také pro Lídu, která na faře i v kostele tráví velké množství času nejen úklidem, ale také všestrannou pomocí. Celkem tedy naše farnost zaplatila za mzdy a dohody pouze **174 336 Kč**.

Výdaje na pastoraci představují platby za časopisy, knihy, potraviny a služby uhrazené v souvislosti s pastoračními aktivitami farnosti.

Největší položkou jsou „pastorační akce“, jako festival duchovní hudby, Koncert pro Tebe, Ples pro Tebe, farní výlety a další… Významnou položkou jsou i bohoslužebné výdaje (svíčky, hostie, mešní víno, květiny). Režijní výdaje pak tvoří zejména úhrady za nakoupený materiál, jako čistící a úklidové prostředky, materiál pro drobnou údržbu, výdaje za kancelářské potřeby, bankovní a poštovní poplatky, pojištění budov a daň z nemovitostí. Dále je zde zahrnuto pořízení drobného majetku.

Veškeré realizace oprav a údržby majetku, pastoračních aktivit a provozních výdajů farnosti by nebyly možné bez finančního zajištění. V uplynulém roce bylo možné tyto akce zrealizovat díky již zmíněné podpoře Města Ústí nad Orlicí, Ministerstva kultury a dotacím poskytnutými Úřadem práce a Pardubickým krajem.

Rád bych ještě jednou srdečně poděkoval každému z vás, kdo přispíváte do farních sbírek, našim podporovatelům, dárcům a také výše uvedeným institucím, které nám poskytly dotace.

Zároveň ze srdce děkuji vám, milí farníci, kteří investujete nezištně mnoho svého času, protože díky vaší obětavé pomoci, pozornosti, ochotě, i díky vašim modlitbám je možné uskutečňovat mnoho dobrých věcí a zajišťovat údržbu a provoz našeho kostela i fary.

P. Petr

Hospodaření farnosti Ústí nad Orlicí v roce 2025

PŘÍJMY:		
Kostelní sbírky	Kč	518 413
Pokladnička v kostele	Kč	30 676
Účelové sbírky k odeslání*	Kč	192 908
Sbírky celkem	**Kč**	**741 997**
Dary farníků	**Kč**	**1 474 315**
Sbírky a dary celkem	**Kč**	**2 216 312**
Dotace Pardubický kraj	Kč	65 000
Dotace Město	Kč	375 370
Úřad práce příspěvek na mzdy	Kč	195 226
Dotace celkem	**Kč**	**635 596**
Úroky z bank (ČS + UniCredit)	Kč	124 025
PODA pronájem věže kostela	Kč	31 400
nájem z pozemků	Kč	72 742
nájem z lesů	Kč	62 677
Výnos hospodářské činnosti celkem	**Kč**	**290 844**
Ostatní příjmy	**Kč**	**307 600**
PŘÍJMY CELKEM:	**Kč**	**3 450 352**

*** Sbírky na účel k odeslání:**		
církevní školství	Kč	16 467,00
kněžský seminář	Kč	24 501,00
Misijní jarmark, misijní koláč, cukrárna...	Kč	33 819,00
Svatopetrský haléř	Kč	15 415,00
na potřeby diecéze	Kč	11 612,00
plošné pojištění	Kč	29 001,00
charita	Kč	8 459,00
sbírky na sv. zemi	Kč	2 266,00
sbírka na pronásl. křesťany	Kč	11 334,00
na mládež	Kč	13 170,00
sbírka na Mary' s meals	Kč	4 853,00
na katolická média	Kč	12 691,00
sbírka biblický apoštolát	Kč	2 120,00
sbírka adopce	Kč	7 200,00

VÝDAJE:		
odeslané sbírky z farnosti	Kč	195 692
fond solidarity, fond dofinacování	Kč	84 891
příspěvek na účetnictví	Kč	7 800
výtěžek plesu pro Tebe a ostatní poskytnuté dary	Kč	192 249
Odeslané příspěvky celkem (biskupství + sbírky + benefice)	**Kč**	**480 632**
oprava ohradní zdi	Kč	304 910
oprava vstupních dveří na faře	Kč	98 790
restaurování balkonových dveří v kostele	Kč	106 000
ostatní opravy (včetně materiálu)	Kč	32 190
pořízení elektronických spotřebičů (myčka, vysavač, tiskárna)	Kč	98 566
sanace dřevěných konstrukcí kostela v Knapovci	Kč	78 867
Opravy celkem	**Kč**	**719 323**
vyúčtování el. energie + zálohy	Kč	184 642
vyúčtování plynu + zálohy	Kč	160 650
vodné, stočné, srážková voda	Kč	46 666
Energie celkem	**Kč**	**391 958**
kancelář, čistící prostředky, provozní režie fary	Kč	83 437
telefon, webhosting, kopírování	Kč	8 532
bankovní poplatky, poštovné	Kč	8 025
revize a kolaudace	Kč	30 520
daň z nemovitosti	Kč	19 630
daň z příjmu	Kč	244 280
Režie provozu fary celkem	**Kč**	**394 424**
mzdové náklady	Kč	245 068
dohody o provedení práce	Kč	174 336
Mzdy celkem	**Kč**	**419 404**
investice a nákupy dluhopisů	Kč	2 629 341
Investice celkem	**Kč**	**2 629 341**
bohoslužebné výdaje (hostie, mešní víno, svíce, výzdoba)	Kč	96 054
odebírané tiskoviny a pastorační pomůcky	Kč	71 362
náklady na pastorační akce	Kč	362 834
Pastorační náklady celkem	**Kč**	**530 250**
VÝDAJE CELKEM	**Kč**	**5 565 332**

Orel jednota Ústí nad Orlicí v roce 2025

Během roku 2025 se naše jednota Orla věnovala jak pravidelné sportovní činnosti, tak i jednorázovým akcím. Nechyběly tradiční akce, které díky zájmu pořádáme již několik let.

V březnu a listopadu bylo uspořádáno vyrábění z keramiky, které se koná 2x ročně a je zaměřeno na práce k Velikonocům a Vánocům. Účastnice si tak domů odnesly mnoho různých výrobků, jako jsou ozdoby, misky, květináče apod.

V měsíci dubnu se uskutečnila tradiční výroční členská schůze. Na programu bylo shrnutí roku 2024 a plánování činnosti na rok 2025. Nechyběly ani zprávy o jednotlivých akcích, pravidelných cvičeních nebo o finanční situaci jednoty vč. informací o členské základně. Proběhlo zvolení delegátů na sjezd župy Orlické a samozřejmostí bylo připravené občerstvení a promítání fotek z celoroční činnosti.

Poslední květnovou sobotu se tři delegáti z naší jednoty vypravili na sjezd župy Orlické, který se konal tentokrát v obci Oldříš. Jednání se uskutečnilo v místní Orlovně, která byla zbudována v prvorepublikovém období a do dnešních dní slouží v obci místní jednotě Orla k jejich činnosti. Hlavním bodem programu byla volba nového předsednictva, do kterého byl zvolen také zástupce z naší jednoty. Nechybělo představení činnosti místní jednoty a prohlídka této historické budovy.

Před prázdninami si stihla ještě skupina Orlů udělat výlet do nedaleké Litomyšle, kde již po několikáté byl pro členy uspořádán turnaj v bowlingu. Ten se uskutečnil v místním Sportcentru a pronajaty byly všechny 4 dráhy. Celá akce se nesla v přátelském duchu i přesto, že ne všem se při hře úplně dařilo.

Prázdniny patřily tradičně cyklopoutím. První pořádala jednota Orla Uherský Brod a naši členové se již tradičně na tuto pouť vydali. Cílem byl Řím a návštěva svatých bran v rámci jubilejního roku. Další pouť pořádalo ústředí Orla a tentokrát do Lucemburska.

Jako se tomu již stalo tradicí, tak v rámci Poutního dne jsme si opět připravili program pro děti v parku u kostela. Večerníček slavil 60 let, proto jsme nachystali tématická stanoviště k nejznámějším dětským pohádkám. Pohádkovou stezku si prošlo více jak 70 malých účastníků. Nechyběli Rumcajs, Rákosníček, Maková panenka a další. Děti si na startu sestavily večerníčkovskou čepici, na kterou si lepily samolepky získané za splnění úkolů.

Na zahájení adventu ve dnech 28. - 30. listopadu jsme uspořádali 5. ročník výstavy betlémů s názvem „Betlémy z našich domácností“. Jedná se o naši hlavní kulturní akci, kterou pro veřejnost každý rok pořádáme. Vystaveno bylo několik desítek betlémů z všemožných materiálů, různého stáří a rozměrů. Betlémy si přišlo prohlédnout několik stovek lidí (cca 600), což nás potěšilo. Mezi betlémy, které nejvíce upoutávaly pozornost, patřil především kostelní betlém z Českých Heřmanic, českotřebovský malovaný betlém, Papáčkův betlém s budovami z Českých Libchav, betlém výtvarníka Zdeňka Brožka a mnohé další.

Pravidelná sportovní činnost

I v roce 2025 se naše jednota věnovala pravidelné sportovní činnosti.

Každé úterý vyjma prázdnin se konalo v budově DDM cvičení „Aby záda nebolela“. Toto cvičení pořádá naše jednota již několikátým rokem a těší nás, že zájem o cvičení je stále vysoký.

Každý čtvrtek v tělocvičně ZŠ Komenského probíhaly sportovní aktivity pro děti, které jsou zaměřeny jak na oblíbený fotbal, tak i na celkovou sportovní všestrannost.

Děkujeme vedoucím, že se věnují nezištně této pravidelné sportovní činnosti.

Orelská běžecká liga

Během celého roku 2025 se účastnili členové naší jednoty běhů v rámci orelské běžecké ligy. Jedná se o běhy po celé ČR. Naše jednota se díky skupince aktivních běžců umístila v tomto ročníku na krásném 8. místě z celkového počtu 56 soutěžících jednot. Děkujeme všem, kteří nás reprezentují na běžeckých závodech.

A co říci závěrem?

Děkujeme všem, kteří se na aktivitách Orla jakkoliv podílejí. Děkujeme za spolupráci našim kněžím z farnosti a za možnost využívání fary. Velký dík patří také všem členům rady jednoty, kteří se scházejí, aby připravili akce, ale i dalším dobrovolníkům za spolupráci.

Činnost byla financována díky podpoře Pardubického kraje, města Ústí nad Orlicí, župy Orlické, NSA a členských příspěvků a sponzorských darů.

Ke konci roku 2025 měla naše jednota celkem 75 členů všech věkových kategorií. Budeme rádi, když budete i nadále aktivity Orla podporovat, případně rozšíříte naše řady a stanete se členy.

Leden

První lednový víkend se uskutečnila **Tříkrálová sbírka**, která byla pro občany naší obce opět příležitostí přispět potřebným. Malí koledníci do zapečetěných pokladniček obdrželi krásných 28.122 Kč.

Únor

V únoru proběhla **volba do Pastorační a ekonomické rady farnosti**. Výsledky byly vyhlášeny v neděli 16. února. Na nové čtyřleté období do roku 2029 byla jmenována pětičlenná PR ve složení: Vojtěch Vorel, Antonín Kalousek, Pavel Vítek, Ludmila Papáčková, Eva Kalousková a tříčlenná ER ve složení: Antonín Kalousek, Eva Kalousková, Ludmila Papáčková.

Březen

V první polovině března prvně v novém složení zasedala pastorační rada. Předmětem jednání bylo především hodnocení činnosti farnosti, plán akcí na rok 2025 a další pastorační a ekonomické záležitosti farnosti.

Popeleční středou 5. března jsme zahájili postní dobu, ke které neodmyslitelně patří pobožnost Křížové cesty. Tato modlitba u nás probíhala po celé postní období každou neděli před mší svatou.

V březnu se konala ještě zajímavá **přednáška otce Jedny Pitřince** o jeho návštěvě Indie.

Jenda vyprávěl o svých zážitcích z cesty a o náročném životě křesťanů v indických městech a vesnicích.

Duben

Na květnou neděli, z důvodu nemoci otce Jindřicha, se u nás konala **bohoslužba slova se svěcením „kočiček“**.

Další program v kostele sv. Víta probíhal na Velký Pátek, kdy byly předčítány posvátné texty Písma. Početné shromáždění věřících si vyslechlo silně emotivní příběh o ukřižování Pána Ježíše.

Sváteční bohoslužbu na **Boží hod velikonoční** k oslavě Kristova vzkříšení celebroval otec Vítek, který sloužil mši svatou i na Velikonoční pondělí.

Poslední dubnovou neděli uděloval otec Jenda **svátost nemocných**.

Pro hendikepované děti navštěvující ZSŠ v Neratově jsme uspořádali sbírku formou dobrovolného příspěvku na farních snídaních a dobrovolného vstupného na přednášce o Indii. Celkem se podařilo získat pět tisíc pět set korun. Za ně jsme po dohodě s paní ředitelkou nakoupili potřebné věci, které byly škole osobně předány.

Květen

Program **Noci kostelů** zahájil otec Vítek, který ve svém projevu krátce zmínil historii noci a význam letošního Jubilejního Svatého roku. Současně přivítal přítomné občany, rodiče a prarodiče žáků naší školy, jejich učitelský doprovod a především naše účinkující - žáky zdejší školy a varhaníky. Jako první vystoupil dětský soubor čítající 58 účinkujících, který za kytarového doprovodu rozezvučel veselým zpěvem celý kostel. Děti s plným nasazením zpívaly a přednášely. Poté následoval varhanní koncert. Jelikož naše varhany prošly větší opravou, dovolili jsme si pozvat několik varhaníků, aby návštěvníkům a hostům Noci kostelů zahráli známé i méně známé varhanní skladby. Jako první za varhany usedla Anežka Špačková, která svoje dvě skladby zahrála s velkým nasazením a naprostým klidem, byť hru na varhany ve spolupráci s Cilkou Pecháčkovou cvičí poměrně krátkou dobu. Druhý v pořadí vystupoval místní varhaník Vojta Vorel. I on měl jako amatérský hudebník velmi pěkný hudební projev. Třetí v pořadí byl už profesionál pan MgA. Karel Hiner, který hrál několik skladeb J. S. Bacha, od jehož

narození v loňském roce uplynulo 340 let. Bachovy skladby v jeho podání byly jedinečné. Po hudebních vystoupeních následovala komentovaná prohlídka interiéru kostela. Současně byla možnost prohlédnout si malou výstavu fotografií z průběhu oprav varhan a nebo rozsvítit svíci. Na závěr kulturního programu proběhlo slavnostní zvonění a malé občerstvení.

Červen

V sobotu 14. června slavili naši hasiči 130. výročí založení SDH. Oslava byla zahájena v odpoledních hodinách před budovou hasičské zbrojnice. Zde se uskutečnilo **slavnostní svěcení nové sochy sv. Floriána a stuhy** k hasičskému praporu. Vlastní akt svěcení byl v režii našeho děkana, otce Jendy Pitřince.

V neděli 15. června jsme měli pouť. **Slavnostní poutní mši svatou** celebroval otec Jenda za krásného zpěvu a hudebního doprovodu CHJ z Ústí nad Orlicí.

V sobotu 21. června pořádala naše farnost **jednodenní pouť na pomezí Olomouckého a Pardubického kraje.**

První zastávkou poutního dne byl hrad Bouzov. Hodinová prohlídka společenských prostor se uskutečnila ve dvou skupinách. Komentář průvodců a vkusně upravený interiér hradních místností se nám líbil. Po obědě v odpoledních hodinách jsme navštívilili hlavní místo programu, a to poutní místo Kalvárie v Jaroměřicích u Jevíčka.

Zde jsme si nejprve prohlédli krásně vyzdobenou Lurdskou kapli, nově zrekonstruované malé muzeum sakrálních předmětů a jednotlivé, menší stavby barokního areálu Kalvárie. Poté následovala vlastní prohlídka kostela. Středobodem kostela Povýšení svatého Kříže z počátku 18. století je oltářní obraz Nejsvětějšího Spasitele, který je napodobeninou obrazu v kapli Svatyně svatých v Římě. Jaroměřická Kalvárie obdržela podobné výsady jako jmenovaná římská kaple. Kostel má tři vchodové portály, prostřední je slepý. Nad ním je kamenná kartuše s výňatkem z buly papeže Klimenta XI. udělující poutníkům odpustky a milosti.

V kostele Povýšení svatého Kříže jsme měli mši svatou, kterou sloužil otec Jindřich. Po mši svaté proběhla ještě společná modlitba, poděkování místním farnicím, které se o nám po celou dobu věnovaly, a skupinové focení. Třetí a poslední zastávkou naší pouti bylo město Loštice. Tady jsme měli možnost navštívit prodejnu Olomouckých tvarůžků a povečeřet v místní restauraci.

V červnu se uskutečnilo **druhé zasedání pastorační rady**. Otec Jenda zhodnotil plnění akcí za 1. pololetí a současně členům pastorační rady představil svého nástupce otce Petra Soukala, který vystřídal Jendu od 15. září.

Říjen

V neděli 5. října po mši svaté proběhlo **žehnání dopravních prostředků**. Otec Jindřich po krátké promluvě požehnal všechny automobily a ostatní dopravní prostředky, které na parkovišti před naším kostelem momentálně parkovaly.

V neděli 12. října začali farníci a zástupci místních složek před zahájením stavebních oprav interiéru kostela **vyklízet nebo zakrývat movité věci našeho kostela**. Židle, stolečky, sochy, podstavce, květiny a další drobné předměty byly přemístěny do domečku. Postranní oltář a obrazy křížové cesty byly uloženy do garáže v budově obecního úřadu. Ostatní movité věci jako hlavní oltář, obětní stůl, ambon, světla, lavice, varhany zůstaly v kostele. Na ochranu před prachem a případně i jiným poškozením byly velmi důkladně zakryty.

Stavební firma k **otloukání vnitřních omítek kostela** nastoupila v úterý 14. října. Podle schváleného projektu stavebních prací je otloukání omítek do výše 1,20 m od podlahy nezbytné, aby bylo docíleno efektivního odvětrání a vysušení zdiva. Zedníkům šla práce od ruky. Za pět pracovních dnů měli hotovo. Otlučená omítka byla z interiéru odstraněna, skončila v připraveném kontejneru. V úterý 21. října proběhla za účasti odpovědného projektanta kontrola kvality provedených prací a poté ještě úklid stavebního prostoru zhotovitelem díla. Následně pak započalo mytí obrazů, oltářů, soch, podstavců, světel, lavic a dalších předmětů patřících do vybavení kostela včetně zametání, leštění, luxování. V sobotu 25. října bylo hotovo. Kostel byl uklizen, vyzdoben a připraven k nedělní posvícenské mši svaté, kterou sloužil otec Vítek.

Listopad

O první adventní neděli byla v kostele na adventním věnci rozsvícena první adventní svíce, abychom si názorně připomněli zahájení čtyřtýdenního období, kdy se snažíme zpomalit, ztišit, vnitřně naladit na vánoční svátky.

Farnost opětovně zajistila venkovní adventní věnec, který byl v pátek 28. listopadu, kdy se rozsvěcoval obecní vánoční strom, umístěn na veřejném prostranství před obecním úřadem.

Prosinec

V kostele proběhl zdařilý **vánoční koncert žáků** zdejší školy. Světlo z Betléma jsme umístili pro nepraktikující občany naší obce do lucerny u venkovního obecního betlému. Svíci jsme udržovali hořící po dobu 8 dnů až do Nového roku.

Půlnoční mše svatá se u nás uskutečnila tradičně ve 21 hodin. V nazdobeném kostele, kde vedle voňavých stromků byl umístěn i figurkový betlém a svíce s Betlémským světlem, ji celebroval otec Jindřich. Rovněž i v další sváteční dny ve vánočním období se u nás konaly mše svaté.

Snídaně

V loňském roce jsme pořádali oblíbené farní snídaně. U snídaňového stolu jsme se sešli celkem osmkrát. Účast byla vždy velmi pěkná. V průměru se každé snídaně zúčastnilo 27 farníků.

Statistika

Mše svatá každou neděli, o všech svátcích a také od dubna do prosince ještě v pátek.

2 křty (pokřtěny byly malé děti)

0 svateb

2 pohřby (1 v Hejnicích v kapli sv. Antonína)

Poděkování

Všem našim kněžím děkujeme za jejich pracovní nasazení, vstřícnost a porozumění. Moc si toho vážíme a do dalších dnů jim ze srdce přejeme hojnost darů Ducha Svatého, zdraví a ochranu matky Boží.

Hospodaření farnosti České Libchavy v roce 2025

PŘÍJMY:	
Sbírky pro farnost:	46 171,00 Kč
Sbírky na účel k odeslání:	
školství	*2 330,00 Kč*
kněžský seminář	*5 170,00 Kč*
misie	*2 180,00 Kč*
Svatopetr.haléř	*3 728,00 Kč*
potřeby diecéze	*1 600,00 Kč*
plošné pojištění	*3 470,00 Kč*
biblický apoštolát	*1 300,00 Kč*
sbírka na pronásledované křesťany	*2 497,00 Kč*
na katolická media	*3 000,00 Kč*
na mládež	*2 350,00 Kč*
na Sv. zemi	*1 100,00 Kč*
charita	*3 026,00 Kč*
dary přijaté	6 100,00 Kč
dotace Obec České Libchavy	15 368,00 Kč
nájem pozemků	21 841,00 Kč
nájem lesů	22 020,00 Kč
směna pozemků-finanční vyrovnání	22 220,00 Kč
úroky Č.spořitelna	2 251,00 Kč
úroky UniCredit bank	102 357,00 Kč
PŘÍJMY CELKEM:	**270 079,00 Kč**

VÝDAJE:	
odeslané sbírky	31 751,00 Kč
bohoslužebné	5 067,00 Kč
režijní náklady, banka poplatky	2 582,00 Kč
občerstvení	6 897,00 Kč
doprava zájezd, noc kostelů - vystoupení	14 868,00 Kč
znalecký posudek nemovitosti	847,00 Kč
fond solidarity, příspěvek na účetnictví	11 177,00 Kč
daň z nemovitosti	5 292,00 Kč
VÝDAJE CELKEM:	**78 481,00 Kč**

Hospodaření farnosti Dolní Libchavy v roce 2025

PŘÍJMY:	
Sbírky pro farnost:	71 758,00 Kč
Sbírky na účel k odeslání:	
školství	*1 950,00 Kč*
kněžský seminář	*4 270,00 Kč*
Svatopetr.haléř	*2 200,00 Kč*
misie	*6 800,00 Kč*
potřeby diecéze	*1 330,00 Kč*
plošné pojištění	*2 920,00 Kč*
charita	*1 660,00 Kč*
biblický apoštolát	*710,00 Kč*
na mládež	*1 400,00 Kč*
na Sv. zemi	*1 300,00 Kč*
katolická média	*1 650,00 Kč*
sbírka na pronásledované křesťany	*1 500,00 Kč*
dotace Obce	40 000,00 Kč
Dary přijaté	37 900,00 Kč
PODA internet včetně energie	32 253,00 Kč
pronájem fary	10 000,00 Kč
nájemné pozemky	61 409,00 Kč
nájemné lesy, honební spol.	34 762,00 Kč
úroky UniCredit Bank	18 762,00 Kč
úroky	937,00 Kč
PŘÍJMY CELKEM:	**335 471,00 Kč**

VÝDAJE:	
odeslané sbírky	27 690,00 Kč
bohoslužebné	5 974,00 Kč
palandy včetně matrací	53 240,00 Kč
tiskoviny, režie, bankovní poplatky	5 437,00 Kč
oprava fary, oprava topení	52 894,00 Kč
spotřeba vody	1 347,00 Kč
úhrady el. energie+ zálohy kostel	20 101,00 Kč
úhrady el. energie+ zálohy fara	14 000,00 Kč
úhrady plyn+ zálohy fara	68 194,00 Kč
poskytnuté dary na katechezi dětí	18 000,00 Kč
daň z příjmu PO	840,00 Kč
revize zařízení	3 835,00 Kč
omylem zaslané dary na účet ŘKF - vrácení	100 000,00 Kč
fond solidarity, příspěvek na účetnictví	69 060,00 Kč
daň z nemovitosti	17 045,00 Kč
VÝDAJE CELKEM:	**457 657,00 Kč**

Uplynulý rok byl v naší farnosti opět naplněn mnoha krásnými okamžiky společné modlitby, služby, setkávání i radostného sdílení. Když se za ním ohlédneme, vidíme, kolik dobrého jsme mohli společně prožít a kolikrát jsme mohli zakusit, že naše farnost není jen místem, kam přicházíme na bohoslužby, ale skutečným živým společenstvím lidí, které spojuje víra, ochota pomáhat a vzájemná blízkost.

Do nového roku jsme vstoupili tradičním zpíváním při svíčkách. Betlémský příběh, světlo svící a společný zpěv koled vytvořily atmosféru ticha, radosti a naděje. Otec Vít nám na závěr udělil požehnání a povzbudil nás, abychom do nového roku vykročili s důvěrou v Boží vedení.

Hned v lednu jsme se zapojili do Tříkrálové sbírky. Patnáct skupinek koledníků vyšlo do ulic, aby přinesly požehnání do našich domovů a zároveň pomohly těm, kteří se ocitli v nouzi. Setkávali se s velkou vstřícností a štědrostí a díky tomu se podařilo vybrat krásných 60 735 Kč. Velké poděkování patří dětem, vedoucím i všem dárcům – jejich ochota pomáhat je povzbuzením pro nás všechny.

Na závěr vánoční doby jsme při slavnosti Křtu Páně s radostí přivítali rodáka z Libchav, otce Jana Pecháčka. Jeho návštěva byla milým setkáním a jeho slova nás vedla k zamyšlení nad významem vlastního křtu a nad tím, jak svou víru žijeme v každodenním životě.

Postní doba byla časem ztišení a duchovní přípravy. Scházeli jsme se ke křížovým cestám, využívali nabídky duchovních textů k osobní modlitbě a společně jsme se připravovali na Velikonoce. Velkou radostí pro celé společenství bylo přijetí žadatelů o křest a jejich další kroky na cestě víry. Je povzbudivé vidět, že i dnes lidé hledají Boha a chtějí patřit do společenství církve.

Velikonoční svátky jsme mohli prožít skutečně slavnostně a v plnosti. Na Květnou neděli jsme si připomněli Ježíšův vjezd do Jeruzaléma při požehnání kočiček. Zelený čtvrtek přinesl silný zážitek z liturgie i ze společného večera na faře, kde jsme se při symbolickém „sederovém“ stolování zamýšleli nad poslední večeří Páně. Velký pátek jsme prožili v modlitbě a rozjímání, část farníků se vydala i na křížovou cestu na Andrlův Chlum. Vrcholem byla velikonoční vigilie Bílé soboty, kdy se temný kostel

rozzářil světlem paškálu a radost ze Zmrtvýchvstání naplnila naše srdce. Na Hod Boží velikonoční byl požehnán velikonoční pokrm a zvláštní radostí bylo přijetí svátosti křtu naším farníkem Jiřím Štěchem.

Na konci dubna jsme slavili svátek Božího milosrdenství a poutní mši ke cti svatého Vojtěcha. Osm farníků přijalo svátost pomazání nemocných. Pravidelná setkání při agapé po dětských mších svatých se stala krásnou součástí života farnosti – fara se opakovaně zaplnila a bylo patrné, jak důležité je pro nás společné sdílení a vzájemná blízkost.

V květnu jsme se před bohoslužbami scházeli k májovým pobožnostem. Velkou událostí byla také Noc kostelů. Náš kostel byl otevřen široké veřejnosti a navštívilo jej více než padesát lidí. Velký ohlas měla úniková hra připravená salesiány z Kostelce nad Orlicí, která oslovila především mladší návštěvníky.

Letní prázdniny byly časem odpočinku, ale život farnosti nepřestal. Nedělní bohoslužby zůstaly pravidelným setkáním a výjimečnou radostí byla svatební mše svatá. Na konci prázdnin jsme prožili farní den spojený s rozloučením s otcem Jendou. Společně jsme mu poděkovali za jeho službu, předali mu vzpomínky a přání do dalšího působení a strávili den naplněný radostí, přátelstvím i vděčností. Silným momentem bylo také svědectví mladých o jejich pouti do Říma v rámci „Jubilejního roku“.

Nový školní rok přinesl významnou změnu – do naší farnosti nastoupil nový duchovní správce otec Petr Soukal. Slavnostně jsme jej přivítali na svátek svatého Václava a při následném agapé jsme měli možnost osobního setkání. Zároveň jsme se v tomto období rozloučili s paní Annou Stehlíkovou a s vděčností vzpomínáme na její službu.

Říjen byl měsícem radostných setkání. Proběhlo tradiční žehnání dopravních prostředků, vydařená drakiáda ve spolupráci s obcí a hasiči a také misijní neděle, při níž se podařilo na podporu misií odeslat 6 800 Kč. Opět nechyběla dětská mše svatá a společné agapé.

Advent jsme zahájili požehnáním věnců a společnou přípravou na Vánoce. Velkým obohacením byly adventní aktivity, možnost duchovní obnovy i častější příležitost ke svátosti smíření. Radost nám udělala návštěva dětí ze základní školy, které se přišly seznámit s významem adventu a zazpívat si koledy. Adventní koncert skupiny GEMMA a vystoupení dětí u jesliček přispěly k vytvoření sváteční atmosféry.

Vánoční liturgie byly slavnostně doprovázeny hudbou našich zpěváků a hudebníků, kterým patří velké poděkování. Na svátek Svaté Rodiny mnoho manželských párů obnovilo své manželské sliby – byl krásným svědectvím víry i vzájemné věrnosti.

Během celého roku se také pracovalo na zvelebování fary, jejím úklidu a postupném zabydlování. Děkujeme všem, kteří přiložili ruku k dílu, ať už při brigádách, úklidu kostela, přípravě liturgie, hudebním doprovodu, organizaci akcí nebo při společném pohoštění.

Upřímné poděkování patří všem kněžím, kteří v naší farnosti sloužili, i každému, kdo se jakýmkoli způsobem zapojil do jejího života. Zaplať Pán Bůh za každou pomoc, za ochotu, obětovaný čas i za modlitby.

Kéž nás i v dalším roce provází radost z víry, ochota být jeden druhému nablízku a důvěra, že Pán vede naši farnost na její cestě.

Začátkem minulého roku se uskutečnily **volby** do pastorační a ekonomické rady naší farnosti. Nově zvolení členové složili své sliby při mši svaté 16. února. Zvolenými členy se stali: Jan Beneš, Josef Hájek, Radek Janko, Marie Tylšová a Terezie Martincová. Brzy po jejich zvolení se uskutečnilo první zasedání na faře.

Popeleční středou jsme vstoupili do posvátné doby postní. Přede mší svatou byla příležitost ke svátosti smíření a adorace. O. Jindřich v promluvě zdůraznil, že důležitější než všelijaké posty jsou mezilidské vztahy, které někdy na úkor postů uvadají.

Během postní doby jsme měli možnost zúčastnit se tří přednášek na téma **Svatého roku**. Setkání se uskutečnila vždy po mši svaté na faře. Přednášeli nám o. Vítek a o. Jindřich. Pro všechny byly tyto společné chvíle povzbuzením.

Velikonoční triduum jsme zahájili památkou Večeře Páně, před níž byla možnost svátosti smíření a adorace. Na Velký pátek jsme se sešli v 9:00 k modlitbě ranních chval, stejně tak na Bílou sobotu. Večer jsme oslavovali vigilii Zmrtvýchvstání Páně. Úvod byl tradičně před kostelem u zapálené hranice. Byly požehnány paškály pro Sopotnici, České Libchavy a Hejnice. Zástup věřících přicházel do kostela s rozžatými svícemi. Následoval slavnostní zpěv Exsultet, biblická čtení, chvalozpěv Gloria, epištola a evangelium. Druhou částí vigilie byla křestní bohoslužba s litaniemi ke všem svatým, svěcením vody a obnovou křestního vyznání. Poslední třetina patřila slavení eucharistie.

V neděli 4. května jsme si připomínali památku patrona našeho farního kostela, **sv. Zikmunda,** mučedníka. Poutní mši svatou sloužil o. Vít ve 14:00. Poté následovalo žehnání zrestaurované sochy Panny Marie před farou a posezení, které se protáhlo do večerních hodin.

5. května se ve farním kostele konala po dlouhých letech **svatba**. Lásku, úctu a věrnost si slíbili Luděk a Aneta. Obřadu se zhostil o. Vítek s doprovodem našeho varhaníka. Kéž jim Pán žehná na jejich společné cestě životem.

V neděli 18. května jsme na faře uspořádali **přednášku**. Tentokrát byly tématem „rostliny v našem okolí“. Přednášel nám Ing. Josef Hájek a svůj výklad doplnil vlastními fotografiemi. Poutavé vyprávění o rostlinách, které rostou v našem regionu, případně v blízkých Orlických horách, nám zpříjemnilo nedělní odpoledne.

Tradiční akcí, která se koná každý rok, je **Noc kostelů.** V loňském roce jsme si připravili pestrý program. Od 17:00 byl otevřen kostel. V 18:00 začal koncert, který byl prokládán recitacemi a předčítáním z připravované knížky „Sopotnické vyprávěnky.“ Celého pásma se zúčastnili žáci a učitelky místní ZŠ, náš varhaník a houslistka Blanka Lau. Vystoupení trvalo přes hodinu a účinkující byli odměněni dlouhým potleskem. Poté program pokračoval degustací mešních vín z arcibiskupských sklepů v Kroměříži a prohlídkou zvonice. Ve zvonici byly naistalovány LED lampy, aby si návštěvníci mohli lépe prohlédnout interiér, hodinové stroje a zvon Zikmund. V nejvyšším patře byla možnost výhledu z okenic do širokého okolí. Návštěvníci přicházeli až do pozdních hodin.

První červnový čtvrtek byla při mši svaté udílena **svátost nemocných**. Celkem ji přijalo 11 našich nemocných bratří a sester. Přede mší svatou byla příležitost ke svátosti smíření a adorace.

22. června jsme slavili **slavnost Těla a krve Páně**. Mše svatá se konala odpoledne od 14:00 a doprovodila ji Sopotnická dechovka. Po bohoslužbě jsme se sešli ve farské stodole ke společnému posezení.

V polovině července započala druhá etapa **údržby varhan**. Pan varhanář společně s naším varhaníkem polovinu nástroje rozebrali, kovové píšťaly vyčistili, dřevěné píšťaly a další součásti ze dřeva nakonzervovali proti dřevokaznému hmyzu. Dále byly zkontrolovány míšky v kancelách vzdušnic a nově nalepeny krycí papíry kancel – to byla práce vskutku příjemná, varhanář musel ležet na zemi pod vzdušnicí a s rukama nad hlavou lepit místy až 90 cm dlouhé pásy těsnícího papíru. Dalším zásahem byla výměna jednoho rejstříku a oživení některých nevýrazných. Výsledkem je velice krásný a jasný zvuk, který může připomínat charakter francouzských varhan. Zároveň s tím vznikla široká paleta nových barev a varhany se tím tak významně obohatily po zvukové stránce. Samozřejmostí pak byla celková regulace traktury, intonace všech rejstříků a jejich naladění. V průběhu údržby jsme uspořádali prohlídku varhan v demontovaném stavu. Nápad se setkal se zájmem téměř 50-ti návštěvníků, kteří mohli nahlédnout do útrob královského nástroje.

Menší **opravou** prošlo zádveří kostela, konkrétně dlažba. Došlo zde k odlepení dlaždic vlivem mrazu. Bylo proto nutné dlažbu rozebrat, vybetonovat nové základy a dlažbu nalepit zpět. Prací se ujal p. Beneš a vchod do kostela tak opět může bezpečně sloužit.

V neděli 7. září vystoupila v našem kostele sopotnická skupina **Gemma** pod vedením p. Martince. Hudba klasická i moderní nám všem zpříjemnila nedělní podvečer.

O dva týdny později se konala na faře již druhá **přednáška** o rostlinách v našem okolí. Jako obvykle přednášel Ing. Hájek. Přednáška byla naplněna spoustou krásných fotografií běžných i velmi vzácných exemplářů.

Ve čtvrtek 25. září jsme se sešli po mši svaté na faře, abychom oslavili **narozeniny** o. Jindřicha. Ochotné ženy připravily bohaté občerstvení a setrvali jsme v přátelské atmosféře až do večerních hodin.

Hospodaření farnosti Sopotnice v roce 2025

PŘÍJMY:	
Sbírky pro farnost, pokladnička v kostele	71 065,00 Kč
Sbírky na účel k odeslání:	
školství	1 560,00 Kč
kněžský seminář	3 460,00 Kč
misie	2 700,00 Kč
sv.haléř	1 220,00 Kč
potřeby diecéze	1 570,00 Kč
plošné pojištění	3 910,00 Kč
sbírka na pronásledované křesťany	1 440,00 Kč
biblický apoštolát	1 120,00 Kč
na mládež	1 660,00 Kč
na katolická media	1 480,00 Kč
charita	930,00 Kč
dary přijaté	5 000,00 Kč
příjmy za církevní úkony	2 500,00 Kč
Dary Obec Sopotnice	50 000,00 Kč
Dotace Pardubický kraj	100 000,00 Kč
Nájemné fara	60 000,00 Kč
Nájemné fara-přijaté zálohy na energie	35 395,00 Kč
Nájem z pozemků	50 700,00 Kč
Nájem z lesů	135 799,00 Kč
úroky	2 689,00 Kč
PŘÍJMY CELKEM:	**534 198,00 Kč**

VÝDAJE:	
odeslané sbírky	21 205,00 Kč
bohoslužebné	4 245,00 Kč
tiskoviny, ostatní režie, banka poplatky	2 760,00 Kč
el. energie kostel - zálohy, vyúčtování	11 077,00 Kč
el. energie fara - zálohy, vyúčtování	16 368,00 Kč
plyn fara - zálohy, vyúčtování	51 686,00 Kč
oprava fasády kostela	473 819,00 Kč
oprava varhan	30 882,00 Kč
revize HP	756,00 Kč
fond solidarity, příspěvek na účetnictví	45 057,00 Kč
daň z nemovitosti	33 901,00 Kč
VÝDAJE CELKEM:	**691 756,00 Kč**

Slavnost sv. Václava jsme oslavovali v neděli 28. září. Mši svatou sloužil o. Jindřich a v kázání připomněl Václavovu lásku k eucharistii i k její přípravě ve formě chleba a vína. Může proto pro nás být vzorem i dnes, nejen jako schopný vladař, ale též jako pokorný a pravdivý služebník Krista.

Na začátku října proběhl **kontrolní den** oprav na našem kostele. Diskutovalo se o již provedených pracích a také o dalším postupu. Bylo dohodnuto, jaký odstín budou mít špalety kolem oken tak, aby se všechna okna sjednotila.

Jako každý rok jsme se sešli ke **generálnímu úklidu** našeho chrámu. V celém kostele byly vymeteny pavučiny, vyluxováno a vytřeno. Lavice byly naleštěny. Na oltářích byla vyměněna plátna a ozdobila je květinová výzdoba.

V neděli 19. října jsme oslavili **výroční den posvěcení kostela**. Mše svatá byla odpoledne ve 14:00, sloužil ji o. Vítek a doprovodila ji rytmická schola. Po bohoslužbě následovalo posezení na faře.

Velkou opravou prošel elektromotor u zvonu Zikmund. Poškozený stroj bylo třeba převinout a mechanicky oživit (vyměnit ložiska). Poté přišlo na řadu seřízení celého soustrojí tak, aby zvon spínal ve správném okamžiku a měl plynulý náběh. Vše se podařilo s velkým přispěním p. Josefa Ledra.

Advent jsme ve farnosti odstartovali první adventní nedělí. Při mši svaté byly požehnány věnce z našich domovů. Večer od 17:00 proběhlo rozsvěcení stromu a požehnání obecního adventního věnce a také věnců, které si lidé donesli. Na druhou neděli proběhlo v kostele vystoupení flétnového souboru Acri Tibia. Další neděli si své vystoupení připravila základní škola a poslední neděli hudebně doprovodila sopotnická skupina Gemma. V pondělí před štědrým dnem jsme se sešli v kostele k vánoční výzdobě. Postavili jsme Betlém, ozdobili stromečky a celý kostel připravili na blížící se svátky.

Do **doby vánoční** jsme vstoupili vigilií Narození Páně. Slavnostní mše svatá byla sloužena o. Vítkem od 22:00. V dalších dnech rychle následovaly bohoslužby na první i druhý svátek vánoční. Na svátek sv. Štěpána proběhl tradiční koncert České mše vánoční od Jakuba Jana Ryby v podání Sopotnické filharmonie pod vedením p. Josefa Vondráčka. Při mši svaté na svátek Svaté Rodiny si manželé obnovili své manželské sliby.

O den později jsme se naposledy **rozloučili** s p. Jaroslavem Barvínkem – kéž ho Pán odmění věčným životem.

Vánoční kafíčko proběhlo v úterý 30. prosince na faře. Po modlitbě svatého růžence jsme setrvali v přátelském posezení a zavzpomínali jsme na uplynulý rok.

V neděli 4. ledna 2026 byla při mši svaté požehnána voda, křída a **kadidlo**. Po celý vánoční oktáv bylo v zádveří kostela k dispozici Betlémské světlo, pro které si mohli lidé chodit a odnášet si ho do svých domovů.

Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na životě farnosti – velké díky!

Medián - občasník
vychází jako příloha
Informačních novin ústecké farnosti – INUF
pro vnitřní potřebu farností:
Ústí nad Orlicí
České Libchavy
Dolní Libchavy
Sopotnice
www.farnostuo.cz

S použitím textů z novin INUF
ve spolupráci s farníky sestavili:

Ústí nad Orlicí:	Veronika Poslušná
Misijní klubko:	Marta Pirklová
Abraham klub:	Ludmila Moudrová
CHJ:	Cecilie Pecháčková
Orel:	Jiří Kada
České Libchavy:	Eva Kalousková
Dolní Libchavy:	Pavla Štěchová
Sopotnice:	Radek Janko

Hospodaření farností:
P. Petr Soukal, farář
Ludmila Pirklová, vikariátní účetní

Fotografie: archivy farností

Vychází jako příloha INUFu č. 268
Duben 2026